[illegible]

S.No. 452

శ్రీమతే వైఖానస దేశికేంద్రాయనమః
శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరునామములు.

హరిభజన కీర్తనలు, పాటలు, మంగళహారతులు
లాలులు, మేలుకొల్పులు, మొదలగువాటితో
జేర్పబడియున్నవి.

ఇవి

శ్రీమద్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయ వేదాంతప్రవర్తక
శ్రీవైఖానసకులతిలక భగవల్లక్ష్మీభాగవతాచార్యైక
ప్రవణ పరమైకాంతి జనతాస్తూయమాన కవితావిభవ
శ్రీమాన్

బృందావనం లక్ష్మణాచార్యవర్య

విరచితంబులయి

రేపల్లె తాలూకా ఖాజీపాలెం గ్రామవాస్తవ్యులును శ్రీమహా
భాగవత సమారాధన నిపుణులును, శ్రీమద్రామానుజ
సిద్ధాంతసంప్రదాయ ద్రావిడామ్నాయాది సద్గ్రంథ
కాలక్షేప ప్రవణులునగు

రాజశ్రీ మంతెన రామరాజుగారి
ద్రవ్యసహాయముచే ముద్రింపబడినది.

విజయ ముద్రాక్షరశాల, బాపట్ల.

వెల 0-6-0.

1917.

శ్రీః.

భూమిక.

———:(o):———

మహాశయులారా!

ఈగ్రంథమునురచించిన ఉ. వే. శ్రీమాన్ బృందావనం లక్ష్మణాచార్యులవారు గుంటూరుజిల్లా, బాపట్ల తాలూకా కర్లపాలెం గ్రామనివాసులు వీరిచే రచింపబడినగ్రంథములు జనార్దనాభ్యుదయము, జనార్దనశతకము, రాజకంఠీరవశతకము, రంగశతకము, అష్టకములు, నృసింహదండకము, తిరునామములు వీరు శ్లో॥ బాల్యాత్ప్రభృతిసుస్నిగ్ధో లక్ష్మణోలక్ష్మివర్ధనః॥ అనునట్లు లక్ష్మణనామధేయులై సంతులకు తగినయట్టి కళ్యాణగుణములున్నట్టివియేగల్గి కలిపురుషమహిమచే యావరించిన అజ్ఞానమును బాసి స్వరూపజ్ఞాన నిష్ఠాగరిష్ఠులగుచుండు శ్రీవైఖానసుల నిరూపించి శ్రీవైఖానస సత్సంప్రదాయ సదాచారముల ప్రతిష్ఠింప నవతరించిన లక్ష్మణమునియోయని యుత్ప్రేక్షింపదగి యుండిరి. ఏలయన వీరు తమవాక్సతీమణికి అనంతకళ్యాణగుణపూర్ణుడొక్కడినే పతిగనొనర్చిరి. ఖ్యాతిలాభాదులకు సహింపగుణుల వెంబడించి నోరంతయుదెరచి యాచించి పొగడెడిమనుష్యకల్పులవలెగాక శ్లో॥ కాచాయనీచం కమనీయ్యవాచా మోచాఫలస్వాదముచానయంచే దయాకర

లేధనదత్కృచేతే స్థితేనచేతే శ్రితమానుచేతే ॥ అనియు ॥ శ్లో॥ భజంతివిబుధా ముధాహ్యా హాహాకుక్షితః కుక్షితః ॥ అనియు॥ శ్లో॥ నాథేనః పురుషోత్తమేత్రి జగతామేకాధిపే చేతసాసేవ్యేస్వస్య పదస్యదాతరి సురేనారాయణేతిష్ఠతి యం కంచిత్పురుషాధమం కతిపయగ్రామేశమల్పార్థదంసేవా యైమృగయామహే నరమహోహామూకా వరాకావయం ॥ అనియు॥ శ్లో॥ సాజిహ్వాయాహరింస్తౌతి ॥ అనియుపూర్వాచార్యులు వాక్ష్నయతినేర్పరచుకొన్నట్లు తమరును వాక్సతీమణిపాతివ్రత్యమునే సంరక్షింప గడంగిరి.

వీరు స్వగ్రంథములయందెచ్చటను భగవల్లక్ష్మభాగవతాచార్యులనుతప్పఅన్యులస్తోత్రముచేసియుండలేదు. స్తోత్రములస్వనామాంకితముల గావించుకొనియుండలేదు. మరేమన తమకు శ్రీమన్నారాయణమును నిఖిలోపనిషద్వ్యాఖ్యానములనుసంస్కృతి ద్రావిడవేదార్థ సారార్థములనునిర్వ్యాజకృపచే కటాక్షించిన మహోపకారకులగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తిరుకణ్ణంగూర్ రామానుజాచార్యులవారి తిరువడిత్తామరలయందలిభక్తిచే స్వాచార్యవాదుల తిరునామముద్రలగావించి స్వరూపమునదాచార్యపారతంత్ర్యమనుట నెల్లడించిరి. వీరుప్రసాదించిన తిరునామములు, అష్టకములు, గద్యపద్యములు, పాటలు, హరిభజనకీర్తనలు, మొద

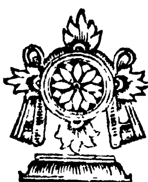
లగునవి శుద్ధప్రతిగా వ్రాసియున్నవి దొరకకపోవుటచేతను అచ్చటచ్చటతిరిగి అనేకులగు పెద్దలకును సామాన్యులకును కంఠస్థములుగా వచ్చియుండెడివాటిని వారినాశ్రయించి సంగ్రహించగా ఇంతవరకులభించినవి అవియుస్ఖాలిత్యములు గలిగియుండుటచేతను కవి సాన్నిధ్యము లేనందున కవి యభిప్రాయమెరుంగమిచేతను పరిష్కరించుట నాబోటివానికశక్యమగుటచే దొరకినవాటిని సంగ్రహించి అసలుగ్రన్థమైనను నిలచుననుతలంపుతో అచ్చొత్తించిన నాసాహసమును క్షమింపవేడెదను. వీరికవిత్వమునుమధువును గ్రోలియుండెడి సర్వజ్ఞభృంగములచ్చటచ్చట దూరప్రదేశమందుండిరని వినవచ్చియు అంతయవకాశము చిక్కనందున పునర్ముద్రణమున యట్టిజాగ్రత కలుగజేసుకొనవచ్చునని తలంచి ఇట్లొనరించియుంటిమి. ఖాజీపాలెం గ్రామనివాసులగు రాజశ్రీ మంతెనరామరాజుగారు ఇందులకు ద్రవ్యసహాయమొనరించినన్ను ప్రోత్సాహపరచుటచేవారికిస్వయాపగ్రంథములయెడల శ్రియఃపతిసంకల్పించిన నిరతిశయోత్సాహము వెల్లడియైనది. శ్రీమంతులయినను ఇట్టికైంకర్య లక్ష్మి యేరికి లభించును.

ఇట్లు సకల పరమైకాంతిజన కృపాపాత్రుడు,

నారాయణం వేంకటరంగదాసుడు.

దయాక|

రేపల్లెతాలూకా ఖాజీపాలెం

శ్రీమతే వైఖానస దేశికేంద్రాయనమః

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

తిరునామములు.

పున్నాగరాగము—ఆదితాళము.

రామానుజా। రవికోటితేజా। రామానుజా।

భీమపాపమండాగ। భవభీమసహాస్త। కామాదిదోషహా। రామలచరిత ॥రా॥

కూరేశకురుకేశ। గోవిందభట్టారా। కారాధితాంచిత। నాసనపాద ॥రా॥

భాసురశరదభ్ర। పంకజాతనేత్ర। ఆసూరికేశవా। చార్యసుపుత్ర ॥రా॥

హారిగతినినుతిమ। మణగించిఘనపుణ్య। సరిజము ప్రాంగ। జనియించితివిగ ॥రా॥

యాదవపాదితా। పార్థగహాసదావ। సాదరాలోకన। మధ్వయూర ॥రా॥

పొన్నడితిృయమందు। నున్న నీపదశరీ। రోన్నతశీర్ష। ములెన్న నుజూతు ॥రా॥

చరమచరమరూప। చరమమధ్యమరూప। చరమపృథమరూప, చరమపృదీప ॥రా॥

పృథమపృథమరూప। పృథమ మధ్యమరూప। పృథమ చరమరూప। పృథమపృదీప ॥రా॥

ఆహాహానాథు। దుఃఖాలయమైనయీ। దేహమ్ముపై వాంఛ। దెరలదేమయ్య

అయ్యయ్యోయీపాప। మెయ్యెడలేదుగా। దయ్య నీకరుణారా। నియ్యగదయ్య ॥రా॥

శ్రీపేరుంబూదూరు। చెలగుచు నెలకొన్న। మాపాలి దైవమ। ననుగన్న తండ్రి ॥రా॥

శ్రీకాస్యపాన్వయ। సింధుసుధాకర। శ్రీకృష్ణమూర్త్యంశ। శేఖరరూపా ॥రా॥

ధరకలకాపురమందు। స్థిరముగ వెలసిన। వరలక్ష్మణాచార్య। వరదదయాళో ॥రా॥

మారువరాగము—ఆదితాళము.

రామానుజార్య యిందురావే। మారామానుజార్య యిందురావే ॥రా॥

శ్రీమానినీశతల్ప। ధామాంశుకాంశపతి। భూమావిశేష శేష వేషరావే ॥రా॥

శ్రీమత్కాంతిమతి । భామాగర్భశుక్తిము । క్షామణినీ పయినతండ్రిరావే ॥రా॥

శైవాద్వైతబోధమా । యావాప్యుక్తి । తూలజంఝా వాతపోతరావె ॥రా॥

నీభద్రిమూర్తిగందు । నాభాగ్యమేమనందు । శ్రీభా ష్యకారయిందురావే ॥రా॥

అక్షీణవల్లభాధ్యక్షాత్మజాబ్రిహ్మ । రక్షో మోక్షణదక్ష రావే ॥రా॥

పామరుడజటుడ । కామాతురుండనా । నామినివేమా గతిరావే ॥రా॥

వృజినాంధ కారదీప । నిజనామధేయరామా । నుజ దేసికేంద్ర లాపరావే ॥రా॥

కళ్యాణి—ఆదితాళము.

ఆళ్వార్లకృపకాయవేల । క్ష్మానాధఆళ్వారికృపకాయ వే॥ఆళ్వారికృప సేయుమన్న దాములకెల్ల నాధారాధేయుల యినట్టి శ్రీమన్నమ్మ ॥యా॥

అతని విగ్రిహసేవాలేకున్న యేమ । గునోమహాను భావా సతతముచేతన పతితులనీడేర్చగతి దెల్పుకారణ కర్త లయినవమ్మ ॥యా॥

కారిమారిసుతులు కలిదోషాంధకార పద్మహేతులు ।

ధీరులు సంప్రాప్త హారులుచరమోప | కారులుచరమాధి | కారులయిననమ్మ ॥యా॥

కలియను చీకటిలోమునిగి దారికానకయున్నాను | సలలితముగ బంధుజనుల నీడేర్చగ | వలనొప్ప బెట్టుమా వకుళ భూషణులైననమ్మ ॥యా॥

వేదాద్రి హారిలీలను | సత్కృపనస్మ | దాసులకే వేళను | ఆదినాథాంత రంగాత్మకముముకుల | మోదము తోవకుళ మాసులయిననమ్మ ॥యా॥

ధరకర్ల పురమందుశ్రీ | వరదాసీభక్తుల బ్రోవుమా కరుణతోమత దాసదాసుడై వెలసిన వరలక్ష్మణార్యుని పాలించు తడవేల ॥యా॥

కమూచిరాగము—ఆదితాళము.

నరహరి శరణాగతారి విచారి | కరుణనచుశ్రీకృష్ణగురువర శరణు శరణన జేసి తల్లురి ॥నర॥

ఘనముగా ప్రాకారమంటపముల | వనములాచెలువొందెను ఫలముల | మనములను గలుగంగ జేయు వేవినగ దేనీవారిపలుకులు ॥నర॥

బాగుగావిభవములనుచేపట్టి | వేగనాదోషవితతుల విడగొట్టి | భోగములనడియేనిజూచెటి | లాగుజేయవెబారికవుల ॥నర॥

పెట్టుతిట్టుల పెరుగని వారల । వట్టివారలె వైష్ణవుల నేటివారు । కట్టునిట్టములెట్టులున్నను । పట్టిజూచితె న ట్టెనిలచును ॥నర॥

మావిరోధులమీరు సహింపరు । మీవిరోధులమే మునహింపము । గావునను రెంటిని । టవిడచిన గానినీకృపగ లుగనేర్చునె ॥నర॥

యేరికి నీవారిసంబంధమె । వారియానినుజేరగవా రల । దూరుచునునిచుగాంచు నీచుల నరకాంబుధిదో్రచు నయయో ॥నర॥

స్వారకౌశికశఠగోప గురుపద । సారసంబులె సకల వేదశాస్త్ర । సారసమ తాత్పర్యమాగదె । క్షీరవృక్షనివాస యల్లూరి ॥నర॥

క్రీ౧.

ఢిల్లీవిజయము

రామానుజ గురురాయ విజయయాత్రి రామరో వినగదవె । ఈచిత్రము భావమరో వినగదవె । స్వామియాద వాద్రి ధామునియుత్సవరామ ప్రియులగానక యేమిదోచ క । తాముశయనించ గనుహరి ప్రత్యక్షమై ఢిల్లీశుగృహ మున మేము వసియించితి మటని నెమ్మదివచించిన మేలు కాంచిరి ॥రా॥౧॥

హేలను పండెడ్రింపు వేలుపకాంగులు । వేవేలు డాసనంబులు । భక్తులుకోటివేలు శ్రీచిహ్నంబులు । బట్టగ దాసులోలి నాయుధంబులు । బూరుకదంబుమ్రోల నను మచెంబులు । గూడలుబూనిచాలగ వైష్ణవజనంబులు । నందడిన నమవపరివారముతోడ డెబ్బదినాల్గు పీఠస్తులుబరాబరిసేయవెడలిరి ॥రా॥౨॥

చలువలుల్లసిల్ల చాలగపట్టినవెలిగొడుల సారుచామరలు వెన్నెలసా బగులగేరుధ్వజముల చుక్కలతోడ్రివపై మీరుభక్తులు పరుగులతోటి తముజేరు వారునైకొండరెలమి ధాటీపంచకంబు వచించుచును బెండిలికి జనువేట్కలలరగకతి పయపయనముల కహ హాయనంగను ఢిల్లి జేరిరి ॥రా॥3॥

ఢిల్లీశుడాకసౌధ తల్లజమున మంత్రులెల్ల గొలువగాను, కూర్చుండి సంఫుల్లాస్యముల తోనువచ్చిన సేనలెల్ల జూచితాను వారలజాడలెల్ల దెలియగాను । ఇద్దరుమంత్రివల్లభుల బంపగను వారలువచ్చి శ్రీయతిరాజ సత్పదపల్లవములకు మొక్కి దేవరవారు వేంచేయుకుపనియనె॥ రా॥౪॥

మీపాదసేవయేలు ఈవుడమునిగొననోపము మాకేల ధన్యులకిల పాపవు కృతులేల యాదవశైల దీపము మీపాలవసియించినకోవు దెలసిచాలయీవేళమాశ్రీపతినిగొంపో

వనిటకై జేరినారముగాని మీూదొరకీపలుకుదెలపి మాస్వా
మిని। జూపగొంబోయద మనిరట ॥రా॥౫॥

అంతట నామంత్రులరిగి ఢిల్లీదొరచెంతనే కాంతము
న నుండియతి కాంతుడానందమున వాడై మదియంతో సం
తోషమున వచ్చిన యర్థమంతదెలుప వినినబలికెనప్పు
డంత తనదేవుడై ననుగొని యరుంగుపొమ్మన దెలసి
యతిపతి చింతబాసిమహాశునగ రాభ్యంతరము జేరిరట
వేడుక ॥రా॥౬॥

తనయునివెదకెటి తంల్లివిధంబున ఘనసౌధముల
నెల్ల నెమకియందుగానక కరుణకొల్ల లాడగనన్నుగనిన శెల్వ
పిళ్లముద్దుల తండ్రివనుకొంటి నీవల్లనానందించు మనమున
ను దలచితిని నిటురమ్మా దయాంబోనిధి యనంగను మనసి
జాయతమూర్తి తోచుతి ఘనుని యంకంబున వసిం
చెను ॥రా॥౭॥

అక్కున జేర్చి మాయయ్య రామప్పని మిక్కిలి రాగి
ల్లి బాసినబిడ్డ జిక్కినట్టి తల్లికరణి తనదిక్కైనడచె ఢిల్లివిడ
చి రాగమున్కన భీతిల్లి బీబీదేవి పక్కనుండిన విభునిగాన
క పలువరించుచు తండ్రితోనని నక్కటా హిందువుల
దైవమరనిమునవెంట బాయదెమ్మని ॥రా॥౮॥

తల్లినీపతి హిందూదైవమైననే జెల్లనేమినేతును భ

త్తుము బిల్వమెల్లన వేంచేసెను తిరిగిరాము తెల్ల మందరికామె
ను నీకోర్కెయేవల్ల సఫలముసేయుదుగాదని పలుక్కుపల్లకి
ని కూతునల్లుని నిడిబహు ధనముచతురంగ సైన్యములెల్ల
నొసగి యతీంద్రునకు వెలలేని బహుమతులిచ్చి పం
పిరి ॥రా॥౯॥

రయముమెరయ యతిరాజులు శ్రీరామప్రియ బీబీ
నాంచారుల సకలలోకప్రియ మోహనాకారుల కొడుకు
కోడలటుల గనుచు చాలవేగమెమూకు పయనములను శ్రీ
ల నొప్పుచు జయజయధ్వనులెసగ యదుగిరి చక్కజేరగ నం
త రామప్రియ పదాబ్జైక్యత వహించెను ప్రేమబీబీ నాయ్
చ్చిమారట ॥రా॥౧౦॥

అందలమందు శ్రీహరినేతప్ప బీబీయిందిరనటు గాన
కయతీంద్రుడు కొందలమెదనూనక హరితోనైక్యమొందె
శ్రీసతిగనక సకలలోక సుందరినటు గానక నర్చారూపమొం
దజేసి రమేశుపాదములందు నిడి వైవాహి కోత్సవమొంద
జేసిరటనుచు రామావరజగురువరు లానతిచ్చిర ॥రా॥౧౧॥

శంకరాభరణము—ఆటతాళము.

ఉపయవరులకు తానడియే డననియున్న । ముదు
గుటే వైష్ణవము । వైరముడిగిత దీయులకొడబడి । మరి
గంతులిడినదే వైష్ణము

పరసమృద్ధికాసపడక సహించితా । మరియుశేష్వై
ష్ణవము। తన్నొరులునిందించిననుత్తమమనినుబ్బి । వరలుశే
వైష్ణవము ॥ఉడ॥

టాటోటముగమాయ । మాటలాడక నిజములాను
శేష్వైష్ణవము । కూటికిచ్చుకములు ,గయ్యారాదనిమది ।
నాటుశేష్వైష్ణవము ॥ఉ

ఖ్యాతిలాభాదులకై బోధజేయనియా । నీతియె
వైష్ణవము । స్వాతంత్ర్యముననునాచార్యులమనరాని ।
జాతియెవైష్ణవము ॥ఉడ॥

ఘనముగనిత్యకైంకర్యపరతచేత । దనరుశే వైష్ణ
వము । అదితనకిష్టముగజేయదలచుశే యపచార । మను
నదె వైష్ణవము ॥ఉడ॥

విహితనిషిద్ధ దుర్విషయములనురోయు విషయమె
వైష్ణవము। మామహనీయ్యులెంబెరుమా నరులనుశేయా।
మహిమే శ్రీవైష్ణవము ॥ఉడ॥

యెదురుతన్నెరుగక నీసుకోపముమానుటదియే శ్రీ
వైష్ణవము । యెవ్వరెదరించినగాని మదినూరకుంటాక శే
శ్రీవైష్ణవము ॥ఉడ॥

సకలపారతంత్ర్యసరణియేమరకుం । టాకశే శ్రీవై

ష్ణవము । అకలుషమతిచేత నాచార్యసేవ । గై కొనుటేశ్రీ
వై ష్ణవము ॥ఉడయవరులకుతానడియేడ॥

రేగుప్తిరాగము=అటతాళము.

శ్రీకృష్ణగురుసార్వభౌమ । రూపజితసహస్రకోటి
కామ । ఓకారుణ్యనిధి నీకృపనడియేని । పై కరుణించగదె
కనకాభశ్లోకా । ధికశ్రితకల్పకాభాష్యకరాకాపేక్రికా ।
టాకాళికాది పూర్ణాంశుజరాకని । శాకారవదనది । వాకర
సముతేడ । చేకొనవేమమ్మికను గురువరశేఖరనాదోషమెంచక
శ్రీకరంబగు త్వత్పదంబుల ! చిత్తమందగ జేయువేదయ ॥శ్రీ॥

యించుమించు పాపజాలమంత । ద్రుంచివై చి కృప
జాలపంచమోపాయత్వలీల నవత । రించి తద్దాసాళినేల ।
అంచితహితవుసా । యించినగురువర । చంచలునన్ను । ర
క్షించుమెల్లవుమసామి । కరుణజూడు । మీశరణముగుమీ
నా । దోసమీక్షించకబ్రోచిన । పాలించితయశమాఘు ।
సంచయాచలపాకశాసననుతచర్య , మించుదేవరపాదపంకజ
చంచరీకుల యడలదాస్యత సంచరించెటిలాగుమనసు నొకిం
చుకంతేయు జేయువేదయ ॥శ్రీకృష్ణగు॥ ౨

సూరిలోకాంబుజ సూరమాయావాదివారిదసమీర॥
సారవిశుద్ధవిచార । ముర వైరిలసన్మతోద్ధార । శ్రీరామాను
జచారుసిద్ధాంత వి । శారదశారద । నీరదకీర్తినిధి । దయాజ

లనిధి । వేదాంతగధీ । నీసన్నిధీ । జేరితిమీపాదసారసముల
నెల్ల । జేరిచిశరణని జలగితిమీకృప । క్రూరమగుమద్దోషచ
యము నివారణముసేయగనుమిదెమీ । భారమిక నాకేమి
కొదువ । పురారిమతగజ పంచముఖఘన ॥శ్రీ॥ 3

పరమరహస్యప్రదాయిదాన । పరిషదగ్రియాయి ।
నిరుపమానరంగశాయినిత్యకైం । కర్యగుణసాంప్రదాయి ।
శరణావరణవ్రజ । చరమాపదావి ! తరణసద్గుణాభరణదేవ
సుప్రభ । సలలితస్వస్వభా । పనమితదుస్వభా , వాకృత
శుభా । పరమసద్గుణరాఘు । వార్యపాదాబ్జబం । ఖరశా
శ్యపాన్వయ । శరనిధిచంద్రమ నిరుపమానపదాబ్జరామా ।
వరజసిద్ధాంతప్రకాసిక గురువర శ్రీకృష్ణదేశిక । సరసిజానన
నయనశయపద ॥శ్రీ॥ ౪

యమునాకళ్యాణి—ఏకతాళము.

రావేమయ్యశ్రీభాష్యకార ॥గావే॥
కావవెనిరతముఘనఫలదాయక । దేవాదేవాధిదేవ ॥రా॥
ధారకపోషకభోగ్యరూపఘన । సారాచారవిచార ॥రా॥
భూతపురీశసుపుణ్యచేతన । వ్రతాశ్రితాపదాబ్జ ॥రా॥
శ్రీమత్కృష్ణగురూత్తమదేశిక । సోమశ్రీశుతుస్నథామ ॥రావె॥
భాసురగుణగణయుతరామానుజదాసావాసావిలాన ॥రావే॥
ఠంగపతిధ్వజ మంగళగుణగణ సంగరంగసునంగ ॥రా॥

కాంబోదిరాగము—జంపెతాళము.

గతిమీరెశ్రీభాగవతవర్యులారా దు। ష్టాత్ముడను శిష్టదూషకుడ విషయప్రవిష్ట। చిత్తుడని కృష్టజన్ముడను అష్టాక్షరాఖ్యమంత్రార్థ। తత్వమునందునిష్ఠలేనట్టి పాపిష్టి నజ్ఞుడను ॥గతి॥

కష్టమతినిపుడు భాగవతాపచారములె నేనపరిమిత ముగజేయునట్టినీచుడను। కృపజూడనొకటయిన గుణము లేదడియేనినెపములెన్నక శిక్షనీయుడనునాకు ॥గతి॥

వేషభాషలెకాని యీషణత్రయముచే। దూషితు డనత్యంత దురభిమానుడను। శేషత్వకైంకర్యశీలమెరుగ నినాకు। దోషభోగ్యులు మీరుదొరకితిరిదరిమై ॥గతి॥

దుర్మదముప్రవృత్తిధర్మ మెరుగనిక్ర్యార। కర్మచండా లుడను గర్వితుడను। శర్మదంబగు సదాచార్యసంబంధమే। నిర్మలంబగుమోక్ష ధర్మమని దెలియ ॥గతి॥

శ్రీశునకుస్వాతంత్ర్యశీల మెటులోయని ద। యాశ రథులై చేతనాళిగడతేర। వాసిగలశ్రీనివాసదేశికుల తిరువడి షు। శేశరణమనిబోధజేసియేలితిరి ॥గతి॥

కాంబోదిరాగము—ఆదితాళము.

రాజసుడను బ్రోవవేయతి। రాజచంద్రమాంబహు॥రా॥

పూజనీయసత్పదాం। భోజనినోమ్మజగనను ॥రాజ॥

దేవరకళ్యాణగుణవిధేయతగనను సర్వాభావమనుచు తెల్పుజనుల పజ్జవిడుపను ॥రాజ॥

నేనునాదియనెడుమాటమానగోరను । తానుతనది గురుని । దనుచూదలవనునేరనుబహు ॥రాజ॥

మానసీయమంత్రిరాజ మహిమగో । మ్మను శ్రీధీ నిధిరామానుజాచార్య తెలసినమ్మనుబహు ॥రాజ॥

యమునాకళ్యాణి=రూపకతాళము.

దాసదాసీననరాదా దుర్మదంబేలనేమనసా ॥దాస॥

కానుకనుగానియా । భాసబాంధవులను । నోసరిం చనేల శ్రీనివాస ॥దాస॥

నేనునాదియనగమాని సద్దేశికా । ధీనవృత్తిమను మహానుభావులకడియేన్ ॥దాస॥

కురివలెపాల్పెరుగు జారిలకుతరిలకు । బారిలకు వెరిబడియకొరించకశ్రీవైష్ణవ ॥దాస॥

అంతరంబులనీ సుసుంతజెందని సుస్వాంతులకుపర మైకాంతులకుశాంతులకు ॥దాస॥

శ్రీమదారామానుజా । ర్యామల పాదాంబుజాతా మృతరసానుభవ । ధాములకుస్వాములకు ॥దాస॥

ఆనందభైరవి=రూపకతాళము.

రామా సేవింతామానా । సామినిభామా సేవింతామా ।

స్వామిశ్రీయంబెరుమానారులున్న । గ్రామముశ్రీపెరుంబూ ధూరు । అచ్చటమంచిస్వాములతీరు । రామానుజస్వామి పుత్తేరు । గోపురకాంతిసోమునిగేరు । మంటపములకేమి కొఱారు । సన్నిధిజియ్యంగారులున్నారు । యందరోతీర్థకా రులబారు । స్తంభములజెప్పేరేమొసారు । ప్రాకారిమధ్య నీరుకోనేరు। భేరీలుభూరాలుభారాలుతూతురాలు॥ రామా॥

అయ్యమహాత్మ్వవమవధరింప। యంతోవయ్యా ళిగావారివేంచేపింప । యచ్చటలేనిసాగసామతింప । యవ్వ రునుసెయ్యని యందగింపా । వీచెటిచామరంబులసొంపా । ధూపపుఘుమాయింపా । పుష్పలుపరిమెళింప । దోసియ లారగింప । ప్రసాదముల్గంపలదింప వహింప వినియోగింప॥ రామా॥ వసరొప్పగురుతిరు మంజ్జనముతిరుమణికాపుసామి కనుష్ఠానము । శోభనవేదద్వితియాధ్యయనము । పావనపా దతీర్థసేవనము । కమ్మనిసుప్రసాదోజ్జీవనము । చందనగోష్ఠు లాడగఘనము । పరమైకాంతజనము । కేశవదర్శనము । నామసహస్రార్చనము । పాపౌఘనాశనము । పరతత్వబోధ మహాశ్రీనమసాధనమమాధనమాని ॥రామా॥

ఆవుడయవరులప్రభావంబు । తెలియగావిధికైన కష్టతరంబు । ఆకుంబల్లకీవుత్సవంబ । ఢిల్లీయాత్రకావై భ వంబ । వాహానములపై వచ్చుడంబ । మెచ్చుటజూడశ్రీవై

ష్ణవంబ । షట్ప్రవృత్తకంబ । పెద్దలదర్శనంబ । పరమపావ
నంబ । తిరునామగానంబ । జ్ఞానంబదాళంబనుచునంబిదినం
బని ॥రామా॥

పరగసన్నిధివారిబహుమతుల । శాత్తుమొరతీర్థము
లకు జాచెటిచేతుల । శ్రీకరకర్పూరఫుటారతుల । ఆదరమొ
ప్పగనుభాగవతుల । ఎంబెరుమానారెయనుకృతుల । సద్గు
రురామసోదరాశ్రితుల । వాకిటవీరునతుల । వీరికివారుగతు
ల । సారెకుసంభావితుల । వ్రూరికియనుమతుల । శ్రీయుతుల
ధీయుతుల భాయుతుల శ్రీయుతులట ॥రామా॥

రేగుప్తిరాగము—ఆదితాళము.

యెందుకేవైష్ణవద్వేషమొందుకే । మందగమనరో
అసురయోనుల । యందునతతమ్ముపై చివాంల । డెందమున
నికదలచనిమన । యిందిరాసఖుడనగవినివిని ॥యెం॥ అప
చారజ్ఞానార్థమై కొంగుముడివేసి । వృషముతో దిరుగుచునుం
డుమిావనుచు । అపరాధికంకణాత్రియను ఘారాపూర్వక ।
మపహరించియూనెపముమూసిచిరని ' యుపశేషుంపకవైష్ణవుం
డొక । డపుడెకాళంబయ్యెనని యును । అపరిమితపాతకము
దూషణకన్న లేదనుసూక్తియునువిని ॥యెందు॥

కడతేరుటకువారికరుణజాలినట్లు । చెనుటకుకపచార
తృటిజాలునని యు । జనులదోషములను నుడువవైష్ణవము

సడలియంతవారైననిషుములబహునరియును । తడవుజెందక దగ్ధపటములవోడవునను తనమెడనుజన్నిద । మెడతెగనిపశు షర్మవానని । తొడలిబల్కినసూక్తియునువిని ॥యెందు॥

కులగోత్రములులేక గుణహీనులైయంతో । ఖలులయినగానిరక్షకులనలేక । బలితంపువాగాడంబరంబులదూషింపకులజులైనను చండాలులకన్ననధములనియును । నలలితంబుగ దేవరాజస్వామిసంబంధులమాహాత్మ్యముదెలిసినిద గుదురభిమానము । తొలగిబ్రతుకగవలయుననెయిక ॥ యెందుకేవైష్ణవద్వేషమెందుకే।

సౌరాష్ట్రరాగము=త్రిపుటతాళము.

నాతిభూతపురంబునందవతరించిన వీతాఘులెవరమ్మా । చేతనావనులన । ఖ్యాతినొందినయతిభూతకేశులెకొమ్మా వరబ్రహ్మవిదగ్రేసరులయ్యునొకజట్టి । కరములంటుటవేల । హరిసంబంధపవిత్రతరమస్మదాదుల కెరుగజెప్పుటబాల ॥నాతి॥

సార్జ్ఞులై తిరుక్కోట్టియూరికష్టాదశ । వారములుచననేలనె । తారెంతదెలసినవారైన నాచార్యు । చేరితెలియవలెనె నాతి॥

నారాయణార్థవిచారులయ్యునుబోద్ధా । చారుల చంపుదుర । శౌరిసామ్ముతామునొరి దొంగిలినట్టి । వారు వధ్యులుగార ॥నాతి॥

అర్చిద్వారతను ద్వహంబయి విహిత విషయత్యా గమది తగున । పరిత్యక్ష విషమిశ్రి భక్షణమైనప్పు । డ త్యుక్తి హితవగున ॥నాతి॥

కలనైన యతిభూపతులు సిద్ధాంతముగ , వెల్లలు చాముకొంపురాళు । చెలియకులా శ్రిమానుల ధర్మఫలస క్తి । వలపునివిషువనురుళు ॥నాతి।

ఘనుల సర్వార్థ సాధనులను బానిస । పనులకంపు టవేల । ఘుంచర మూర్ధోపకార కృతికెబా । శ్రుతులనివరీక్షిం చుటలెె ॥నాతి।

వనితవారి తిరువడిఘు ళాశ్రియింప । మనసాయె చెటులమ్మ । ఘనరామానుజ గురులన నవతరించి మమ్ము ల నేలిరి ఇటులమ్మా ॥నా తిభూ॥

శంకరాభరణం=రాగం=ఆటతాళం.

యతిపతి మతము సజ్జనస , మ్మతమతి హితము । పతితపాషండ పరిచ్ఛన్న బౌద్ధపాశు । పతదుర్మత పర్వత శ తాపంబు । మా ॥యతి॥

దోషభంగంబు సజ్జన సూక్తిపోషితాంగంబు । శే షత్వ కైంకర్య స్థిరపారాతం తిర్యవి । శేషసంయుతము సు సిద్ధాంతగతమూ పోషితాఖిల శత్రువర్గము , రీషణత్రయ మార్యజనప ! మ్మాభషణంబు పరిపన్నజనకృ । ద్దోష భో

గ్యముయోగ్యముశ్రీ ॥యతి॥

భూతపురమున । మూపై సత్కృపాతి శయమున । ఖ్యాతికాంతిమతి గర్భాసుధాంబోధి । శీతాంశులన నవి ద్యోతమ మణచి । ప్రీతిశ్రీరామానుజాఖ్యనను బేర్మినొందు చు నిజకళావి । స్ఫీతివై భవమునను విశదీభూత నిత్యవి భూతులగుమా ॥యతి॥

సదమాలోదయము ప । రమైకాంత విదితహృద యము । మదమత్సరాది దుర్మమతాద్యహంకృతి । జదమి విసిష్ట ధర్మాస్పదమన మించి । సదయతనుచేత నులకా । పదబోదలనీక రమేశు పదసంపదల జూరగనిచ్చి ముదమున గదియ జేయువె సనయతనుమా ॥యతి॥

దురితమడంచు శ్రీపతిపర । త్వరరతసాధించు త రముగాని కర్మతంత్రము లనుబోవ । దరిమిసదాచార్య శరణో శరణమును । బరమకారుణి కులకుదప్పని । తెరుల కలలక్ష్మీశపాదాం , బురుహసేవలభించ గాదు । వ్యకరమ టని వేమరును దెల్పుసు ॥యతి॥

శ్రుతికను గుణము పరమ పదగతికి కారణము । సతిలోక మహాసుసం । యుతమబ్జసంభవ । సతిశిరోభా గవ । హితభావాన్వితము కితప మంత్రాధీనతతివిసి । హితముచరమోపాయ విద్యధి । కృతవిలక్షణ జనసదాను

ష్ఠితము పండిత సేవనముమా ॥యతిపతిమతము॥

యమునాకల్యాణి—జుల్వతాళము.

దేవుడనుకో రాదటె ఓ మనసా । భావమలరనేగురి ।
భావమెఱిగించుగురు ॥ దే॥

చారుదురిత చయము । లారయక నిత్యసంసారుల
కు గరుణనా। సూరిపదమిచ్చుగురు ॥ దే॥

శ్రీవధూధవుపద । సేవకులపాదయుగ । సేవని
త్యవిభూతిక ద్రోవయని తెల్పుగురు ॥ దే॥

వేమార కనస్మదాద । వామరుల కేసి భక్తామృ ।
తి మొసంగి పరధామమిచ్చెడిగురు ॥ దే॥

శ్రీశయమునందు దరు । కోశ ముప్ప వ్యాఖ్యానో
ప దేశమిచ్చు శ్రీవల్లభ । దేశకులనస్మత్కుల ॥ దే॥

పంతువరాళిరాగము—ఆటతాళము.

అతివసదా యతిపతయేనూగతి యనికృతమతి మ
నవమ్మా సత్కృతమితి యనవమ్మా హితమడిగిన పాదాశ్రి
తులకు వరదార్యులతి కృపరామానుజార్యులె దక్కనె ॥ద॥

ఇతరో పాయములు శ్రీ । పతిపాదపద్మవ । నతి
జేరగనివ న్యులజేర । నతిచేయుదగది పునదార్యున । ద్భు
తశక్తి గన లేవు కైంకర్యాను । మతినొందగాబోవు యా
లనల సెదవి । భృతికిబ్రతికిన । నెంతకాలమునకు దన్యా

కాగ్రింత । మతినగవితతితో సూ । నృతములాడుచు క్షితి నిమాటికి । గతుకనేటికి ॥నతి॥

వారివీరికాని వారునావారని చేరబోవగలేరు । భాగవతులేదాకి దెల్పువారు । వారికిఁ పాదసారసములుగొగ్రిలు । మీసంసా రోత్తారకులయ్యేరు । భయముదీరు । నిరజాత భవాండకోటులు నిల్పిబోగ్రిచెడిశ్రి । కురుంగుడి సారసాక్షుండు దయవరులా । ధారమని శేషమైంట వినుు ॥మతి॥

స్వామిభ విష్యదాచార్య విగ్రిహసేవ శరవై రె ల భియిగచెను । నాథ మునీంమ్రిలా మహిమనియొంచెను । ఆళువందారుతామంగు శముళొంచెను । పంచార్యొఘు మేమొసాయించెను । సేవించెను రామగోవింద కూరేశరంగామృతాఖ్య కవీంద్రులాదిగ । దాముతమ శిష్యులకు శరణమురామసోదరు చరణయుగమనె ॥నతి॥

పరమపదమునుండి పవబూని పలుమారు పరమచేతనులమోగ్రిల । పంతనులాడి కరుణచేసితిలీల । సవతరించి శరణాగతులనెల్ల । వేంచేసిరి నెఱపమ్ముమిదిచాల । నేరిక కూల । మరయునూకాంధ జడపంగు బధిరులకై ప ను నిత్యపదమిడు చిరదయాకరుడనెడి వల్లభగురు సుధోక్తులు నమ్మినెమ్మది ॥నతి॥

ఆనందభైరవిరాగము—అటతాళము.

శ్రీమతేరామానుజయాయనవే । సమలమైజడమగుచునున్న । యమహిత జనాత్మయనెడి, భ్రిమలీడియతిరాజపరతం । త్రిమతివై యానందింపవే ॥శ్రీ॥

మనరక్షణ మనమేచేతు । మనుచునమ్మి భంగపడక । ఘనయంబెరు మానారెమా । కనవరత రక్షకులనుకోగదే ॥శ్రీ॥

జనకాది పాపకృతబంధు । జనులు రక్షకులనుచుజడకు । జనకాది శాశ్వతబంధు । జనునుయతి మహాసీంద్రుడనవె ॥శ్రీ॥

చందనకు సుమతాంబూల । మందయాన లందుమమత । జెందక సకలభోగముల । కెందు యతిమహాసీంద్రుడనవె ॥శ్రీ॥

ఏపట్టుదప్పినయికను । జేపట్టేవారెవరున్నారు । పాపికను వేఁడనుచు మన । వుడయవరుల తిరువడిఘను నమ్మవే ॥శ్రీ॥

కాంభోజి—ఆదితాళము.

యతిరాజవర్యా । సంతతభాగధేయ । మాయయార్యారావే । నేనితరము మెఱుఁగ సద్గతి నొంపజేసి నన్నేలుకోవే ॥య॥

రాగముతో తుచ్ఛభోగములకు నేనేగలేన నే । నే
గతిగానక రాగసముద్రమునీదలేన ॥య॥

భాగవతులనిట్లు పరిభవించుచు నేబ్రతుకలేన గు
రు । త్యాగముజేసి తామసులగూడి నేనేగలేన ॥య॥

పుట్టిపుట్టుచు నేగిట్టుచు నిముముల బొందలేన ।
యీచుట్టాల కొఱకై చెడ్డపనులు తలపెట్టలేన ॥య॥

డబ్బుకోసరము నీదబ్బర లాడుచు దనరలేన ।
యింతా తబ్బిబ్బు కర్మములను బెద్ద మోపుల గోర్వ
లేన ॥ య॥

పొట్టకోసరమై రట్టుసేసి కొంగుబట్టలేన । యేతట్టు
నైన శాస్త్రతంతులముల మూటగట్టలేన ॥య॥

శ్రీవైష్ణవుల దూషించెడి యధములజేరలేన । అ
య్యయ్యో వేమాఱు మాతృయోని పరీక్షించలేన ॥య॥

దేవరాజ వరద దేశికరూపా కృపావినోదాసీ సేవకు
డను దాస్యవిశేష మొసగి నన్నుబ్రోవరాదా ॥య॥

భైరవిరాగము—ఆదితాళము.

స్వాంతమనెడి చంచరీకమానా । స్వామిచరణ సరసి
జములపైని వ్రాలు మాస్వామిచరణ సరసిజముల సారము
గ్రోలినయంతనె సకల । లామర వందనీయ సారూప్యమె
స్వాంతమెనీకు ॥స్వాంత॥

సుకృతమనెగి త్రోవమఱువ కె యోచంచరీక మప్ర। కృతిభావసుమము చేరకె సుకృతమనెటి త్రోవమఱచి। ప్రకృతి భావసుమముజేరని। కృతరూపములు పొందుచు నికృతికి భాజనమవుదువు ॥స్వాంత॥

అంగజ స్వాంతాళి గూడకె యోచంచరీకమ। భంగమునకు లోనయగుదువె। అంగజస్వాంతాళి గూడిభంగమునకు లోనయగుదు। వింగితమునంతయిన లేకవెంగిలి వొదువుగావున। రంగుగనీవెల్లప్పుడు మంగళకరు శ్రీనివాసు। గాంగేయాంబర ధారుని రంగార్యావన యను చును ॥స్వాంత॥

కాంభోదిరాగము=అదితాళము.

తడవేటికి మాయుడయవరుల తిరువడిఘుళు నమ్మగదే। జడమతి సంస్కృతి జడనిధి బడితడ। బడిసుడి బడివడి జెడిబడతివిక ॥త॥

ఆదిగురువు శ్రీమన్నంబెరుమాళ్లు। కులపతియగువకుళామోదులుశ్రీ। మన్నాథార్యులు మొదలు। పూర్వాచార్యులు। తమరాదరమున ఘంటాఘోషంబుగ మాదిక్కంబెరు మానారనిరిక॥ త॥

కూరేశులు కురుకేశులు భూధరులు। భట్టరు నెంబారుసుధారస కవులాంధ్రి పూర్ణరఘువరులు। తక్కను

గల్గు । మహోద్ధారులు తమరు వితర్కించి జనోద్ధారకు విలయాళ్వాగనిరిక ॥త॥

వానాచలపతి వరయోగులకన్న । దయగలిగిన శ్రీరామానుజగురు పర్యంతంబై యున్న । శిష్టహృదయ మిది । యనుమానింపక సర్వముభగ వద్రామానుజ మయ మని మరుగు తెలిసెసిక ॥త॥

కాంభోదిరాగము=ఆదితాళము.

పుట్టిపుట్టి గిట్టనేటికే ముమ్మాటికి ॥పు॥
వట్టిచుట్టముల భ్రిమదట్టి మిట్టిమిట్టిపడి ॥పు॥

కూరనాథు వెంబారు సుధారసకవులు శ్రీభ । ట్టారకారు వెంబెరుమానారుతిరువడిఘళే । మాంతకమనుట విచారించి నమ్మికసం । సారపారావారమందు తారుమారై మరుమరు ॥పు॥

వారలవీరలకాని వారలనా వారలని కోరిలజ్జమాని భాష్యకారుల వారలను । గారులాడి చెంమాధికారులని దించిదుర్వి । చారలతిక బద్ధసంసారులైన నరులకడ ॥పు॥

దీనుహీను నజ్ఞాని సుజ్ఞానిజేతునని । మున్ను శ్రీనాథునోద్దనె పంతమూనుటెఱుగవా । నేనునాది యనుమాట మాని శ్రీరామానుజార్యా । ధీనవృత్తిమను మనుమాన బుద్ధిచే నశించి ॥పు॥

ఆనంద భైరవిరాగము—ఆదితాళము.

రామానుజ గురులమ్మానే । నేమిసేయుదునె కొమ్మా । రామాపుట్టరాని రాజవుషధంబిచ్చి । కామించి యూపథ్య క్రమముసాయించిరి ॥రా॥

ముద్దుగ శ్రీచూర్ణముంచుము । బుధులవద్దకి జని సేవించుము । కద్దానివాకిట గడపకుమంజరి । రుద్దుటంతె కుంకుమద్దాగవలదనె ॥రా॥

తద్దెలుంట కొరగాదు యంతకొద్దైన నోమగరాదు । గద్దారి సుతుడెంతో ముద్దైన సాపమతు । సుద్దిమాలి మత్యముద్దాలీడకుమనె ॥రా॥

కుక్కకు పులగము బెట్టకు । పురిటిపక్క వాకిట చెప్పు గట్టకు । పక్కశిశువుకైన పాలిందవనివేల । కక్కటుంగరమైన గావించవలదానె ॥రా॥

అనుకూలములనె గావించుము విబుధానను కూలములను వర్జించుము । ఘనవిశ్వాసమున శ్రీశునిదరిశించి యాత్మనొసంగి నీచురాలనిన బ్రతుకుమనె ॥రా॥

పాతచుట్టము చెంతజేరకు । పరమభాగవతులనే మారకు । కూతురేని కొడుకేని వారలు వేరేసాధనవారైన సాపాడవలదానె ॥రా॥

సాదమొకరు కనరాదు ద్రిష్టిబూదిమాట తలవరా

దు। పాదతీర్థమైన పరపీఠలంటగ నీదానుమదిచే నాస్వా దించరాదనె ॥రా॥

అయనిష్టసుంకుమనెను । చరమోపాయ మెయ్యడ ను నూదనెను । ధ్యేయశ్రీ మత్కృష్ణ దేశిక పదమెడబా యకుమనె సంప్రదాయ భారద్వాజ ॥రా॥

శుద్ధకాంభోజిరాగం—ఆదితాళము.

వదల జాలనుభాగవత బృందములను । యెదురెదు రకుల హీనులేమైన యననిమ్ము ॥వ॥

నింకుచందురు గేరునె మ్ముగంబులనూర్ధ్వ । పుం డ్రముల్మెరయ కప్పురగంధమలది । మెందుకొని శ్రీస్వా ములుంకు గోష్టినికనుల । పంకుపుగ సేవించి దండమిడియె దగాని ॥వ॥

సార శ్రీ వచన భూషణ దివ్యశాస్త్రాను । సారవా దంబార్య సంఘములుసేయ పారతంత్ర్యానంద భరమూన సుండనయి నాయూథి శ్రీసూక్తి ననుభ వించెదగాని ॥వ॥

శరణాగతావ నోత్సవ శీలునగుకృష్ణ । గురుపాదక మల బంభరరాజులగుచు । మరువకను దినము రామానుజా చార్య । వరుని సంబంధులనుగూడి యాడెదగాని ॥వ॥

చెతుర విద్వత్ప్రదర్శిత పంచమోపాయ । హితబు ద్ధినై యుండ ఖులనోర్వలేక । కితవులందరు నొక్కజతగూడి

ప్పడవ్యమత నిష్ఠుడని దురభిమానమున జడనిమ్ము ॥వ॥

నీలాంబరిరాగము=ఆదితాళము.

అతివావినవే నమ్మయాళ్వారి చరితాము। సతతా

వు: ప్రిపన్నజన కర్ణామృతము ॥అతి॥

కమనీయమగుకురుకానగారామరద్నమ మహాపోత్తారి పు

త్రునకుకారికిని । రమణి నొక్కమ్మ వివాహముసేయ కేరళ

దే । శమునపరి చారపురము చేరియచట । విమలుడగు

నొకవైష్ణవుని సుతవిశిాత కల్మష నాధనాయకి యమితవై

భవమున వివాహంబపుడొనర్చె మునంబెసంగగ ।న॥

కారియుతండ్రితో కాంతతో తనయూరు । జేరిను

రలి యత్త వారింటికేగ । గారవమున తిరుగగా వచ్చునపుడా

డారి కురుంగుడి శౌరిశ్రీపాద । సారసములకు మ్రొక్కి

నీదు ప్రసాదమున సుతునొక్కనిమ్మనగా । రమాపతినె నే

బుట్టెద కరుణనని నర్చక ముఖంబున ॥య॥

ఘనప్రమాది వైశాఖమున శుక్ల చతుర్దశి । నను

వాకావ్యవాసరమున శూర్పతారా । దనకరు కర్కట ల

గ్నమున విష్వక్సేనాంశ । మునీశశవైరి తాజనియించుటా

ది । కనులువిచ్చి ప్రపంచమొన్నకుకను । గానము కలినావృ

తంబని వినవేశకమైనతారో । దనముసేయును పాలు

గుకువం ॥డ॥

పుట్టరాని శిశువు బుట్టిలోకమ్యుపడ । గొట్టినందుకు తల్లి దండ్రులుచాల । పట్టరాని దుంఖభరమున హరికృప । యిట్టులమ్యెను మనకేల యితడనుచు । పట్టినొకబంగారు తొట్టిలొబెట్టి శ్రీ శేషాంశు । నచ్చట బుట్టిపెరిగెడి చింత మొకటను బెట్టిమరుడని పేరుబెట్టిరి ॥అ॥

అంతకనుముకు ముదుడను నిత్యసూరియా । పొం తకొల్లూరకొక్క భూసురునింట । వంతుకెక్కిన చైత్రి వర । చిత్తనుదయించి సంతసమున దివ్యశాస్త్రములనెల్ల । అంతగాంచ నయోధ్యజేరి మహాత్మునొక్కడ గూర్కిశ మను । దిగంతమున సూర్యోదయముగనె నర్ధ । రాత్రి రి మధురకవులు ॥అ॥

కాంచియనుదంది మునుగన్నాసూరుని కెమట । చెంచ లించక నడచి శ్రీపురికేగి చించామూలస్థిత । శి సురూపమొందిన । పంచోపనిషన్మయ భవ్యవిగ్రహుని । గాంచినెమ్మదిమ్రొక్కియిమ్మని కాణుడోకాకున్న మూక యొ । కాంచలేనని నొక్కశిలపై ఖంగునను నొక్కగారి వమిడెను ॥అ॥

ఆచప్పుడాలించియుమహాత్మానికనువిచ్చి । చూచినరెండ వ శోధనార్థముగ । పారిచర్యముగ పరిక్కృతిబకిజీవుడుం నె డ । నేచక్కనుండు తానేమిభుజించు । తోచినటువలె దెల్పు

మన సందువసిం । చునదె భుజించుని । జోచితంబున వని
న సవ్విపోత్రముఘ సాష్టాంగమిడెనో ॥అ॥

అదిమొదలాన్విజు డంహూని । పాదముల్ వదలాక న
చోృట వసియించియుంశ। సదయుమహారి సర్వసంపాదతో
పరమ । పదయుక్తిసయ్యెడ పత్రిత్యక్షమైన । మదిముదంబెస
గంగమొక్కిసమస్త వేదార్థోప నిషదా । స్వదముగ ద్రవి
డోక్తిచే దివ్యప్రబంధ చతుష్కమమరిచె ॥అ॥

అందుశ్రీరంగాది హరిదివ్యదేశములిం । పొందను
తియించబడె ముప్పదిరెండు । యెందూన మధురక వీంద్రు
డు మదిలోన । సందియ పడకుండ చక్కంగ । దిద్దిఇందు
ముప్పది మైనువర్షము లెలమితో వసియించిహరి ।
పదమొందెనని రామానుజాచా । ర్యోత్తములు సాయించి
రిట్లో ॥అ॥

కమాచిరాగము=ఆదితాళము.

కారితనయ వరశుభ , చరణాహే కలుష మత
హరణ ॥కారి॥

ఘోరభవ భయనివారణ , కరుణోదారచేత నో
త్తారపదపనజ ॥కారి॥

యాదవకృత నిగమా ర్థగహనదావా। దేవా ।
కాంతి మతీసతీగర్భ పయోనిధి చంద్ర భేదాభేదశృతివా
క్యచయసమన్వయార్థ బోధాకరయతీవర ॥కారి॥

శ్రీవైష్ణవ దర్శనసిద్ధాంతా థానధీర । మాయా వాదిమదేభయూధపంచాస్య। సేవిత పంచాచార్య పదాంబుజ శ్రీపతిచర మావతార భాష్యకార ॥కారి॥

తద్దమనుజ వరదర్శిత పరమోపాయా । ధ్యేయా । సాధితలుప్త చతుర్ధీసహిత ప్రణవ విజ్ఞాన విషయ వేదాంతద్వితయ జ్ఞానవిషయ ! విరజరమావరజ ॥కారి॥

శ్రీమదాంధ్రి పూర్ణాంచిత పాదాంభోజ । యతిరాజ, కూరేశాది సమాజ ముఖాంబుజ మిత్రి । రామానుజ గురురాడ్మానస సత్తామరసోత్తమధామానమోనమః ॥కారి॥

కాంభోజిరాగము—అటతాళము.

సామాన్య ధర్మములచవిబడి విశేష ధర్మామృతము విడువంగనన వగునటమ్మ। ఆమలక భక్షణాన్యత నీరములుగోరిలి ।పామరుడు దుత్తపాల్పారబోసిన యట్లు ॥సా॥

పాకశాసనలోక పరిదత్తమైనట్టి । కైకవరమనె సత్యగరిమ విడలేక । శ్రీకరుని తిరుమహాను స్థిర ధర్మవిగ్రహుని । పోకగొరిచి దుఃఖమొందు దశరథుగతిని ॥సా॥

పగతులప్పాంచాలి సిగబట్టియాడ్వతమ । మగువయని సత్యంబుమానదగదనియు । భగవదాశ్రియుణ సంబంధ మెరుగక । నుపేక్షనొగిజేసి పాండవులు దగగనరెనరకముల ॥సా॥

వినుకర్ణ గొంతిమునుగనిన వాడవుతమ్ములును నీ
వు నొక్కరై మనుమనుచు హరితా । పనిచినవినక సు
యోధను వినుమధర్మమున కనువుగా । దను సూర్యజుని
గాంచిగాంచియూ ॥సా॥

శ్రీరంగపతికి ప్రాకార సన్నిధిజేయు । దారినొక వై
ష్ణవా గారమెదురగుచో । పారనొట్టించ శ్రీభట్టరువి నిగ్ర
హత । నారకములను బ్రహ్మనాయ డొందుటజూచి ॥సా॥

లోపితస వక్రియనూప పాపంబుచే । బాపడాకృ
తిమాలి బ్రహ్మరాక్షసిగా । శ్రీపతిమహా గానకీర్తుల వ
దానమున పాపమెడబాసిహరిపదమొందెనని వినియు ॥సా॥

మాయలీకృచ్ఛ్ర చాంద్రాయణాది వ్రతోఘ్రా
యోపవాసనా । పాయు విధివిలి । ధ్యేయ రామావరజ
దేశికకృపాలబ్ధ శ్రేయఃప్రదాంతిమోపాయమెరుగనికరణి ॥సా॥

దర్బారురాగము—ఆదితాళము

యవరకై వరయూర మా । భవునియాజ్ఞచే తనుల
ను । భువినిబ్రోవ గల్గినపుడ । యవరు లోకరు దప్ప
బ్రోవ ॥నె॥

పతులు దక్షులంటివారౌ । పతినిజూదమందు
నోడి । పతితజనుల భంగమునకు పాలుజేయరాసతులు ద
క్షులంటివారైక । కృతిమెరింగిన దేశజా । బ్రతుకదలచితేని

శ్రీయతి పతిమొ । గతి యటనుచు వలను ॥య॥

సూనులంటివేని యుగ్రి । సేనుబట్టి కట్టిబంధికాన బెట్టె । కంసుడన్నదాని వింటివా । తోనతండ్రులంటివా మహానుభావు సుతునిబట్టి । కానివానివలె హిరణ్యకసిపు ఢార్తిబెట్టె గనుక ॥సె॥

సహాజుడనుట దెట్లువాలి । నహహరామ బాణని హతి । మహిని గూల్చెర విజునన్నమాట లెరుగవా । మిహిర శశివిధిందద్రి దహనగుహలు లటంటివారమా । స హితునాజ్ఞ శిరమున నిడిసరగ పరుగు లిడుచు నుండె ॥రె॥

జపతిప స్వాధ్యాయ ధర్మశాస్త్రముల నెరుంగ కెపుడు । కపటవృత్తి దిరుగు పాపకర్ముడైనను! అపరాధము లణచి సద్దయాతి శయమునను బ్రోచెటి కృపగల రామసో దరార్యుని పదద్వయి గాకమనుప ॥నె॥

కల్యాణిరాగము—అటతాళము

వూరకె చరమాధికారి ననగనీకు వుచితమటవే ను ననా । సారములేని సంసారములో జిక్కి । చేరి యాచార్యుల సేవజేసితెగాక ॥వూ॥

ఆలుబిడ్డల మీదఆశలు విడనాడి । చాలాజన్మాదులపాలుగాక । మేలుగానదాచార్య శ్రీపాదతీర్థమాని । నాలుగక్షరములలో మేలుదెలసితెగాక ॥వూ॥

బిళహరిరాగము—అటతాళము.

ఉదయ వరులె మంచిత్రోవ । జూపికడతేర్చ వార
నలేవ పురమిదిను నిమజములవెంబడి బడివడలి వాడిసడలి
తడబడ ॥కు॥

విడినమునున ముండ్లనముచువాని వమువున గముకష్ట
పముచుకడిది సంసృతి జడితివికపరబడతి కై గొముగిముచు దొ
డిదొడి గముసుగముసుంద దసిబడసిన జడధికెనయొగు కడిది
దయగల ॥ఉ॥

నిముపుముకు బునముపిడచి వచ్చునెడ గనివులుగురే
డడచి వడసిపట్టిన వముపునచు పాపినుకు పుటంపర జముల జ
ములం । సుడసినెడనెడ బడలుపడ గెలుపొడసిరంగని సిడము
నందగు ॥ఉ॥

అడిమొదనని మొక్కినంత మోతుమిము నెడనెదవి
డుచింతజముపి కేటికిపుముకు గల్గతి నెడతెగని సిరులిడెడి కృ
ష్ణగురుడడియేనికి దిక్కనుచు మాశొలలడచు రామసహజ
వరాకృతు ॥లు॥

కాంభోజి—ఆదితాళము.

యేలకాలము దూలబుచ్చెదవే । పరమార్థమె
రుగక ॥యే॥

బాలిశులబోలిగురు । జోలిపాలుమాలియుపు ॥యేల॥

కూటికై వగాటికకు । సాటిరాని తేటలేని । బూట కులమాటలేమొ పాటిజేసేవు । మేటిశ్రీ వధూటి కృపావే టికతో సాటి గురుకన్నాటదెలియని । దుష్టకీటకములవో ట । మరి ॥యే॥

భట్టరెక్కినట్టి రథచట్టమునగట్టు తంను । బట్టబోవతుకీ యులిట్లు బట్టరావనత । బట్టినత్రిదండ మంఘ్రి । బెట్టివిరు గ గొట్టుబోవు । నట్టిజియ్యరార్యుమత । మెట్టిదో దెలియ కీవు ॥డేల॥

రంగరంగ వైభవానుషంగులై శ్రీరంగనాధుకంగ నల తోడనెంతో శింగారమున మనముంగిటికే తెంచెనీవె రుంగవె సేవించుమన సామిశాల్వింగునను పూర్ణా ర్యాం తరంగమెరుగకనివు ॥డేల॥

యమునాకళ్యాణి—ఆదితాళము.

రామరాకుడీ పాకృతులగు జనములార ॥రా॥

శ్రీకరులెంబెరుమా నారులేదయచేకొనిరిక మాచేరు వ చెరువ ॥రా॥

గర్వయుక్తులయిన కర్మగహన చరులుమీరు । చర మపర్వనిష్ఠులము మేముమామమీకు పర్వత పరమాణుతా ర తమ్యము ॥రా॥

పలుమరు మదినెంచ శ్రీమద్భాగవతారాధన ఫ

లవిరోధి మీతో పొందుసాటు చాలుచాలు చాల్
చాల్ ॥రా॥

కారుమతములూని దుష్టగర్వమునను మించిభాష్య
కారులెవరటంచు వారిదూరిజెడగ నేలనిందు ॥రా॥

స్నానదాన జపతప స్వాధ్యాయ ధర్మములను
మానిశ్రీరామానుజ దేశికమణి పదయుగ మెకనమ్మినా
ము ॥రా॥ నా తెరవు ॥రా॥

భయములొందబోము శ్రీపతిదాసులమై మేము
ఇంద్రియ కింకరులకు భయపడ మీసహ వాసమేల
ఇందు ॥రా॥

జంఝూటిరాగం=ఆటతాళము.

రామానుజ శ్రీమద్రామానుజ యతిరామానుజ
యనరాదటమ్మా । రామనోనాదు పురాకృత పాపమదే
మొనోటికి రుచియించదమ్మా ॥రా॥

పూనిశ్రీయెంబెరుమానారులకు నడియేనినటనిమ
ది నూనవమ్మా । చానదుర్మమత్త మానసమున దురభి
మానమేమొకాని మానదమ్మా ॥రా॥

ఉడయువరులె చేతనోత్తారకుండ నునుతువునమ్మి ఘ
ట్టిముడివేయుమా । దిడిదప్పియటు యిటుదిరిగి నయులవాటు
చెడదిందు కేనేమి సేతునమ్మా ॥రా॥

తాపత్రియముల నొందగ నేలనీయాత్మ శ్రీపతి కర్పణ సేయవమ్మా ఆపదనిచ్చు యహంకారమ మతబో నోపది దేనాటిపాపమమ్మా ॥రా॥

కాయికవాఙ్మనః కర్మతదీయుల దేయనివారల దా యవమ్మా । కూయరాని కొంటెకూత లార్యులకడగూ యకనోరూర కుండదమ్మా ॥రా॥

కనుగొన శ్రీభాష్యకార మతమొకుంచిదని నెరన మ్మిక మనగదమ్మ । అనువైనగుణము రామానుజ దేశిక ఘనకృపచేగాని కలుగదమ్మా ॥రా॥

శ్రీరాగము=ఆదితాళము.

తిరువేంగళ రామానుజ జియ్యరు తిరువడిగళున మ్మవే । కరమొప్ప శ్రీపెరియపెరుమాళ్ల సన్నిధికైంకర్య మొనరించి ఘనతజెందిన శ్రీ ॥తి॥

శ్రీరంగమునసున్న నారంగనాథుని చేరిసంచరింపు చు । కూరిమితోడ యపారమైన గంధసారముచేరల మీార నొసంగిన ॥తి॥

సుందరమగు ఇందుచ్ఛంద విమానము అందముగ గాంచి పొందుగ బంగారు కుందనంపుపనుల అందమునకు శ్రీయింది రేశుడుమెచ్చు ॥తి॥

అల్లూరివంశమున యవతరించి స్త్రీలోల్యత వర్జించి

మేలైనచే పనులు । కాలునిబాధలోపాలు పడకుండేటికీలు
దెలిపినశ్రీ ॥తి॥

వాసిగరఘునాధ దాసునిహృదయ । నివాసుడై క
రుణింపుచు । భాసురంబుగ భక్తపరిపాలనలేని ! కాసుజే
యనినాకు కనుపించినేలిన ॥తి॥

శంకరాభరణము=ఆదితాళము.

సుందరం శ్రీకృష్ణమార్యం । భజతయూయం ॥సుం॥
సుందరీ సుతాధనమహ్యాది బద్ధతయాకిమ మందన
రకాదిరేవ । స్పందకృపాతుండిలంమేశ్రీ ॥సుం॥ •
నరోహిణ మాదియేధ్వం । భోగభద్మాఘం ।
క్షుద్రశ్మ శ్రుష్ఠితక్షౌద్రం భద్రదంసద్గుణై రామభద్రాత్రిశే
కం కృపాసముద్రం । మద్రక్షశేవినిద్ర ముహ్నిద్రాబ్జ నే
త్రం ॥సుం॥

సామానాధికరణ్యేన । బ్రహ్మహం వాక్యసామర
స్యమవిజానతాం । కామనామత్యాను భవనామనంత్య
నారతాఘం । శ్రీమత్కల్యాణ గుణధామానం స్వామి
నంత్వాస్మ ॥త్సుందరం॥

దేహాదిభిన్నే ప్రకృష్టం నరకమోక్షాధీశం పరంనిస్ప
ష్టం మేశం వ్రజతశరణం । కౌశిక శ్రీమద్రాఘువదేశిక ప
వ్యపాదకుశేశయ మస్మదాచార్యం ॥సుం॥

రీతిగౌళ=ఆదితాళము.

శిందై శైదరవేణుం యెప్పోదానాలుం ॥శి॥

అన్దైశిర్శైక శెల్లాం ముందుర నన్నాగవిట్టు । ఇన్ద
పేచ్చై శొల్లవేండా । తన్దైరామానుశా వెన్ఱు ॥శి॥

యెన్నుడై యానుక్కుం । కుడశెరక్కాయ్ నిన్ఱపో
దంగళుక్కెల్లాం । యెన్నుడై యవిరదమానాలునై విడక్
మనల్లే నన్నుగండా యిన్దైపేచ్చైయెన్దైరామానుశా వెన్ఱు॥శి॥

యెన్నాయ్విశకిర దోయెన్నుంజవేండా । వెన్ఱుము
న్నాగ వాణొకున్ఱాద వైకుందత్తై । నన్ఱాగతరుకిగో మ
న్ఱునిన్ఱుకూరవేండా । పరుహవెన్దై రామానుశా వెన్ఱు ॥శి॥

యెన్దైయతిరాశన్దానే కృష్ణార్యరాయ్ యిందనల్
వార్తై శొల్లవందు । యుజ్జీవియుంగోళిందు యుళ్ళేర్తువంగి
నన్ఱాగళియుందియిల్ తన్దైరామానుశా వెన్ఱు ॥శి॥

ముఖారీ=చాపుతాళము.

కొదువేమి కృపనుజేకొనిమమ్ము నీయెడవదలక దే
శికవరులేలుకొనిరింక ॥కొ॥

కొదువేమి కొదువేమి ఇకనుమాకుకొదువేమి కొ
దువేమి ॥కొ॥

మాననీయాచార్య మన్త్రరాజోప దేశానన్దామృ
తరసమనుభ వింటిమింక ॥కొ॥

వూనిసద్గురుదివ్య । బోధచే దేహాభిమానాదులెల్ల
నెమ్మదివీడి నామింక ॥కో॥

యతిరాజ సిద్ధాన్త భాష్యన స్తోమాభి మానవిస్ఫూ
ర్తిగన్నామింక ॥కో॥

అమల రామానుజాచార్య పాదారవిందములెప్రాప్య
పాపకములాయె మాకింక ॥కో॥

బేగడ—త్రిపుట.

శరణాగతియె యోగ్యము । సమస్తన్యస్త భరు
డై యుండుటెభోగ్యము । తరముగానిదుష్కర్మా చరణ
భయమున । యేతెరువుగానకనైన । ఇంతటనైనా ॥శ॥

తనవారికకోట మొక్కిన సభయమిత్తు నేనను ర
ఘువరునిమాట నమ్మిన-చోట ॥శ॥

పరమకృపా గుణాభరణ । రామానుజ గురువర
రూపధారుల । భాష్యకారుల ॥శ॥

ఆపహూపరాగ ఆదితాళము.

హారమిదెగొనుమీ । సఖయమణి హారమిదెగొను
మీ । సూరిముక్తా । సరసంయుత ॥హా॥

ఆయసాధకుడు । పంచమోపాయ బోధకుడు,
స్తూయపదయుగ । తోయజాను । యతినాయకుడె । మ
ధ్యనాయకంబగు ॥హా॥

భోగిశయుపదుమ। సుందరరంగయోగిపుంగవుడు ।
శ్రీగతోభయభాగసత్పద్మ। రాగమణియుగ। యోగము
గుదివ్య ॥ హ॥

శ్రీసఖప్రియుడు । రామానుజదేశికోత్తముడు ।
భాసుతావ్యంత । భాసమానవిలాస మగుకొల్కిన్వాసల
మగిన ॥హ॥

శుద్ధసావేరి—చాపుతాళము.

యెంబెరుమానా । రులతిరువడిగళు । యేడుగడ
యుమాకు ॥యెం॥

యెంబారు కూరేశు । లెయ్యేడనిజమాన । సంబు
లపెన్నిధా । నంబనినమ్మిన ॥యెంబెరు॥

మంగళవాద్య । చామరఛత్రిపతాక । సంగతివిూ
రగను । పొంగుచుపిళ్లవ । రంగులుతిరుముడి । నింగడియిం
చి । జెలంగుచుదెచ్చిన ॥యెం॥

అంగనామణి తెన్నరంగం పొన్నడినీవె । ఉంగు
మనుచుదెలిపి । రంగనికిర్రియ తిరువా । రాధనార్థముగా
శ్రీకొంగుపిరాట్టి । చెరంగున నొసగిన ॥యెం॥

దినకరోదయమున । ననువొకెండామర । లనగ
విఖ్యాతిగాంచి । ఘనులు వడఘసంబి । గారుమొదలయి
నస । జ్ఞనులకునిత్యోజ్జీవన హేతువైన శ్రీ ॥యెం॥

సుమహితమహిమ భాసురలీలనీలీల । ముమ్ముబోవ
నవతరించి । రమణీయ్యమైనశ్రీ । రామానుజాచార్యో ।
త్తమశబ్దమునకు । నిత్యముపాచ్యులై నమా ॥యెం॥

అఠాణారాగం—త్రిపుట.

చందనతులదరమ్మా । రామానుజాచార్య శిఖామ
ణికి । కుందరదనలుపరమా । నందమింపొందశ్రీ ॥చం॥

సురుచిరత త్త్వస్థాన శోభితోర్ధ్వపుండ్ర । భాసురవి
పులభుజాం । తరదేశమందున ॥చం॥

గమగమమనెడు । సంకుమదకాశ్మీరమ్ముగ । మదక
పూరర పరిమళమిళితదివ్య ॥చం॥

సారసవదన । లింపారగమేలిమి బంగారుగిన్నియల ।
పన్నీరునగూర్చిన ॥చం॥

పేశలశ్రీరాఘవదేశికపాదరా । జీవాంశజశ్రీమత్కృ
ష్ణదేశికాంఘ్రికిదివ్య ॥చంద॥

శుద్ధకాంభోజి—హెచ్చరిక రూపకం.

శ్రీమత్కల్యాణగుణస్తోమ । శుభనామ। రామా
నుజగురుసార్వభౌమా హెచ్చరిక । ప్రాంచన్మణికుండల ।
శోభాంచత్సుకపోల । చంచత్కారుణ్య కటాక్షాంచల ।
హెచ్చరిక ॥శ్రీ॥

తిరుమంత్రార్థయ విశదీకరణమ్మృదుచరణ । పరమ
దయాకర సుగుణాభరణ హెచ్చరిక ॥శ్రీ॥

సనకగ్రిహాకారిణి । గోపీజనహృదయ తదనుకారిణి । వదనకాంతిజితవిహారిణి । సత్వరసమృద్ధివిచారిణి । సదయ రామానుజగురూత్తమ సాభిమానానుసారిణి । మా ॥శ్రీ॥

భైరవి—ఆది.

అతిదయాకరం యతిసుధాకరం । సతతమాశ్రయే హామఖిలసజ్జనాకరం ॥అతి॥

అయసాధకం । సుసంప్రదాయ బోధకం । మాయిజనని యుక్తదురుపాయ బాధకం ॥అతి॥

పాతకి మహాభయ విధూననం । శ్వేతమృత్తికోర్ధ్వపుండ్రశోభితాననం ॥అతి॥

శ్రీకరాన్వయాచార్యనాయకం । మూకదుష్కృతాంధబధిరమోక్షదాయకం ॥అతి॥

కోమలాధరం । శ్రీరామసోదరం । నౌమిశ్రీమదాంధ్రపూర్ణనాధసాదరం । కోపిదుర్మతాటోపశిక్షకం । సాపరాధభక్తలోకసంఘరక్షకం ॥అతి॥

మృదులమధుఝరీమధుర భాషిణం । సదయరామానుజదేశిక చంద్రరూపిణం ॥యతి॥

మధ్యమావతి—ఆది.

రామానుజ రామానుజ శ్రీమద్గుణధామా । కామాదివిరామాశ్రిత క్షేమంకరనామా । శరణంభవ నిర

తంమే కరుణామయ హృదయ । తరుణారుణ చరణాబ్జవి ద
ళితాఘసముదయా ॥రా॥

కుర్వేతే సిద్ధాంతవినిర్వాహకదాస్యం । గీర్వాణ
పదావాప్తిసు గర్వాపేంథనిరస్యం ॥రా।

మాముద్ధర సంసార మహాంభోధి నిమగ్నం । కా
మాదివి కారైర్దుష్కర కర్దమలగ్నం । వసమేహృది
పూర్వార్థుని కనమాజ్ఞైర్యతిప । సుసమాహిత శ్రీరంగా
మృత సత్కవికృతిప విహారేతర దైవాదరణేచ్ఛా దుష్కృ
త్యం । విహితంమే యుష్మత్పాదాబ్జార్చనకృత్యం ॥రా॥

మయినూనరు । మయినూనరువై ముఖ్యమనాథే।
త్వయివిన్యస్తభరోహంబత శ్రీమన్నాథే ॥రా॥

వృజినంమేహరనిత్యా శ్రితశ్రీశఠకోప । సుజనావన
శ్రీరామానుజదేశికరూప ॥రామా॥

కళ్యాణిరాగం—ఆట.

ఊరకేచరమాధికారి ననగనీకు । ఉచితమటవెమన
సా । సారములేని సంసారములోజిక్కి । చేరియాచార్యుల
సేవజేసితెగాక ॥ఊ॥

ఆలుబిడ్డలమీద ఆశలువిడనాడి చాలజన్మాదుల
పాలుగాక । మేలుగసదాచార్య శ్రీపాదతీర్థమూని । నా
లుగత్తురములకో మేలుదెలసితెగాక ॥ఊ॥

రట్టయిన ప్రపంచరాజ్యమువిడనాడి వట్టిప్రకృతివిడ గొట్టివేసి । గట్టిగగురునికి శరీరార్థప్రాణములు । పట్టుగసమ ర్పించి । ప్రపత్తిబట్టితిగాక ॥ఊ॥

సురట—ఆది.

నీపాదపద్మముల నెమ్మదినినిలుపగ దేహమి । యీ పాపినేలకున్న నాఘనమే పాటి బోవునగ దగదిక ॥నీ॥

కరుణారసభరితుండుగావు నన్గాచునో మద్దురితచయ ముగని । యాసురయోాని(లయందు రయమునను । బడద రమునో తెలియదు । హానమ్మనెటులు ॥నీ॥

రాయనగానొక రత్నకరండము । జాయనగా నా చ్ఛాదనమందుల బాయనికనకము పరగమానటని । ధీయు తులార్యులు దెల్పిరిగావున ॥నీ॥

ఆనాడె కమలానాధు కరుణానూనగఁచే నిత్యలీలా నాధులనగా నుంటిరనుమానించక మహానీచుడను ॥నీ॥

తామసుడను గర్వనిష్ఠుమ్రిడ దుష్కామకుడను దోహిని దేవర కరుణామృతాభిషేకమున బ్రతికితిమి । రామానుజగురు రాడ్దివ్యరూపధర ॥నీ॥

కళ్యాణి—అట.

పతితముచేతన పతితులనెల్ల సద్గతికిబుత్తునని । యీ క్షితినాతరించిన

యతిపతిసత్కథలు । విన్నవారలకిలతధ వనోధులు । శ్రీ
మద్భూతపురమున । మేషార్ద్రి కాంతిమతిగర్భమున । సో
మునిగేరు నెమ్మోమ్ముతోమత । పెద్దలీమహీ సూత్రవతీ
శుడా శేషుడా । తామరసలోచనుడా । నిజమిది తథ్యమి
టుగానున్న । ఈయనకీమహామహిమగల్గునె యని తాము
మదితర్కించగల్గిన ॥య॥

యాదవుడొక్కడను శ్రుతికపార్థాపాదన సేయగన్న
ఖేదమొందిన చోయా కితవుడింకొకయర్థ । మ్మాదిపల్కమ
టన్న ముదమొందిశ్రీమధు । సూదనునికన్నులు గభీరాంభ
స్సముద్భూత ఫుల్లాబ్జ । శ్రీదములటని వేదమ్మున ఘనవా
దమున మోదమునగెలిచిన ॥య॥

రాజకుమారునిబట్టి వీడనిబ్రహ్మరాక్షసి విడగొట్టి
తేజమొప్పదేవ రాజకైంకర్య వి । రాజితులై వేగిరము
శ్రీయామున హృత్సరోజ సంశయములను బాపిగురుం
డు లేకున్న హరిహరియనుటే జగతి తెలియ రంగనికడ కేగకను ।
వేగగను మరలిన ॥య॥

కూరనాథులతోడను శంకరభాష్య మేరతెచ్చెటిజా
డను । శారదాపీఠముచేరి సంగ్రహించి తెరిచూడకనేతా
తిరుగనిచ్చియుంతో । గౌరవంబుగ నన్యదుర్మతఖండనము
స్వమతసిద్ధాంతాధారముగ శ్రీసూత్రభాష్యము చారుమ
తికోరకృతి జేసిన ॥య॥

వెల్లలుతొత్తుకొనిదండమునుగూర్చి ఢిల్లికి వేగజేరి పెల్లుగ శ్రీరామప్రియుల దేవ్రులతోడ మెల్లనగాదెచ్చి మేలుకోట నుంచి । తిల్లగోవిందరాజుల నలతిరుపతినినిలపి । కారుణ్యమువెల్లిగొన రామసోదరగురుపల్లభుగికరణి మముబ్రోదిన ॥

పంతువరాళి—ఆది.

రారె వేగమె రామలారయతి నాథులజేరరె భయములెల్లదీర । దారాపత్యబంధుమిత్రి కారాగారములనుండి । కారుణాదములేల ॥రారె॥

తన్నుమాలినధర్మమన్న మాటనిజమై సన్నుతికెక్కదయజేకొన్న కన్నతండ్రి మాయతీంద్రుకన్న దిక్కెవ్వరున్నారు । మన్ననసేయువారు ॥రారె॥

దాటిదప్పినవారి నవకజూచి ,, యెంబెరుమానారుల తిరుశేషపడక దూరీకృతుల నాత్మాపహారుల । చోరులనమ్మికారీయబడగనేల ॥రారె॥

యెంతటిపాపిన్నైనగాని బ్రోచెదనని । పంతముకొరికదబూని యంతలేదనకను శ్రీకాంతునిజేరిచి మనను సంతసింతురటవె ॥రారె॥

రామానుజాచార్యులనమించి నిర్హేతుక కృపామాత్రమున మమురక్షించి । పామరులనేనిదయ తామెకటాక్షింతునను శ్రీమంతులాదురట ॥రారె॥

మోహన—ఆది.

ధీరబుద్ధినెంబెరుమానారు దెలియలేనివారి ॥ నీరసు లనుకొనుడెంతధనికులనైనా । నారాయణుడఖిల జగత్కా రణుడీమర్త్యతనువు నాయాధీధరించి మమ్ము జేరిబోధించుటర యకున్న ॥నీ॥

ఐమరూపములకు చరమమయ్యె పరమైరెమొప్పచు న్నభయరహిత బ్రింహపదాశ్రియులుగాని యనుభయు లను ॥నీ॥

సారత సుశుశ్రిత తత్వవిచారమూని నిరతము । శ్రీనా రాయణ చరణసీమనారయకున్నట్టివారి ॥నీ॥

శ్రీరమాదయా గుణానుసార కృష్ణమార్య పాదసార స రామానుజగురుజేరని గర్వాంధుల ॥నీ॥

బేగడ—అట.

తోడిమూర్ గళ్ శూడిందిరిందు । వారికూరిమిఙ్ । పరలర్ంతకొడితిరుమేఙ్ మలర్ మగళ్ శుడర్ తిరుమాల్ విడిలుం । అడిఇణయామివరెంమ్మై విడవల్లైర్ కడవరెన్రు ॥

ఈశనుడై యపభిమాన్తైశమత్తియుళ్లవఙ్ । నేశని లంశేరుమన్రు । పేశాదేనొమునుశొమును ॥తో॥

వెరిత్తపోదుం పశిత్తపోదుమురువలంబియుళ్ళిశోరు । తిరువడికళ్ శరణమెన్నాల్ పరమపదంకురయోవెన్రు ॥తో॥

సీంగాదేవరద గురువిన్ననరుళాల్ వళరుంతీదిల్ తిరు కాంచూర్యార్ నరసింగారి యరరుళుకొళ్వార్ ॥తోడి॥

రేగుప్తి—ఆది.

బతిమాలిన నీవతిమూర్ఖమానస । బ్రతుకు దెరు వుగనుమీ ॥ యతిపతిగతి పండితపామర సంతతికని చాటు దుర్గతిమాట మీటవె । కుతుకముగనుమీ వేరెకగతిలేద నిమనుమీ । కృపమన వెతలజిమ్ము ఘనచతురాంజలిగని మతిమతాం సతాం వరయనుమనుచును ॥బ॥

యతిశేషాగ భూపతిముఖుల్ గురునానతితలదాల్చి రిగా బుతము మమ్మాటికి చతురక్షరి దైవతముబరిణెమా త లతులితగతిరాజల్ । జతగొని రెండు ఘనదీధితిలోపల నుండు వేరెకకతలుమాని మానుకనకమునుగని హితయుత జితమతాన్తరయనుమనుచును ॥బ।

క్షితిశ్రీభాష్యామృత ఝరిపితామహు సతిదేలగజే సి । అతిశయముగనాత్మతతి సస్యవృద్ధిజేసితి రస్మదవనదీక్షి తుల నిస్తుతిజేసి । కృతితనుగాంచి కలిమలకతకంబనమించి। వెలశిరి ఇతరమేమిదలచక సకలాచార్యార్చితపద జితమదాధి కయనిబల్కుమీ ॥బ॥

ఘృతకోశాతకిగతినుండకుమీ విశ్రుతకాశ్యపవంశ। పతిశ్రీకృష్ణార్యప్రపదరూపమొంది కితవతగనక నున్నతకృప

నేలిరె । సితకరుమనుచు మోమును సతతంబునుగనుచు ఆభాసతనువిందులనెడి వారివదలుమి। సీతమేటే మతమేటేల నిల్పెదు ॥బతి॥

అఠాణ—ఆది.

మానసమా కానికార్యమానబోకుమా । లేనిపోని దురభిమానమూని బ్రతుకదలతువేమొ ॥మా॥

మూకదుష్కృతాంధబధిర కాకములకుమోక్షమిచ్చు । శ్రీకరాన్వయిక సుజనులసేవజేయగా । గాకబంధమోక్షములకు కర్తయైన నృహరితనదు లోకమిచ్చుననుచు లో పరాకుజెందుదేమొవెర్రి ॥మా॥

సారరహితమైనసం । సారసాగరమునజిక్కి దారిదెలియనట్టివో నపారకరుణను । గారవించినట్టి గురునిజేరలేక శౌరివచ్చి కోరిబ్రోచుననెటి దుర్విచారమేలనీకువెర్రి ॥మా॥

చాతుర్యమైక విషయమగుచు శస్త్రమైనదేశికేంద్రు రక్షకత్వమేమొ నస్మరాదటంటివా । సాక్షియగుచువిధిశివామర సంఘములకుగానరాని పక్షివాహనుండుతా ప్రత్యక్షమౌటదెట్లు వెర్రి ॥మా॥

పంచసంస్కారపూర్తినవత । రించినట్టిరామసోదరాంచితావతారమగు రామానుజగురుని । పంచజేరిబ్రతుకలేక । పరమయోగివరులమాయ। ముంచునట్టి నృహరినమ్మి తరించజూతునెట్లు వెర్రి మాని॥

వారిశ్రీహరిమేరగాదూర ॥ భూరిసద్గుణపరిపూర్ణ గురుండేలె ॥వారి॥

ఆదినినీవునేనమరియుంటిమొలేదో । వాదయాంబుధివాసినొక్కనాడైన । ఆదరించిమాటలాశి లాలించితో । వేదవేద్యనీకుపుచితమానసుజూడ । వేదసిద్ధాంతంబుమాధిగ పాదుకొనియూసించరాదిక । సూదికాదారములుకొంకు వినోదమని నవ్వేరులోకులు ॥వా॥

సరసముతో మిగుల సంభావించుచువచ్చి । మరుని జేరిననాకుమరచితో । అరమరలేకను అర్థపంచకమొసగి। తిరుమంత్రమనుతాళి దేశికుడొనరించె । గురిమెరుంగకనా సజెందుచు । మురియకురమొగనాలిమోసము పరమధర్మంబగునెజనులకు । వరసుకత్తులురెంటుఇముతున ॥వా॥

చలమునన్నైదారు సంకటమొనరించవలదని వారిని వారించితో । కులశీలవృత్తాది గుణములెంచకనన్ను । అలివేశిరమ్మని అరమరసేయక । కలికితిరుమల నరహరార్యులు చెలగిసవవిధములనువలశియు । కలసెనిక నౌకార సరె త్తులరనీయాట బంగరుగాను ॥వారిశ్రీహ॥

జంఝూటిరాగం—ఆది.

రావేముద్దుగుమ్మా । యతిరాజులనుదోడుకొనిరా గదవోమ్మా ॥రావె॥

పరమకృపాకరులే మద్దురితాదిభిదురులే । తరుణి రమ్మని తనదుకరసరసిజంబునా శిరముననొసంగియిక వెరువ వలదనెనమ్మ ॥రావె॥

తంత్రిమన్వయించి దుస్వతంత్రిమువిదళించి । జంత్రిగానికరస్థయంత్రిగతినొనరించి మంత్రిమునసన్నేమొ మరులుకొల్పెగదమ్మ ॥రావె॥

అంతరంగమునను నాసి నెంతయోనునకను చింతలేటికినిన్ను చేపట్టివిడువనిక మంతనంబునన్ను మరువగావల వదనె ॥రావె॥

పడతిరానియానా వానివిడువ జాలగాన । గడియ యొకయుగమాయె గడుపలేనీపొద్దు కడువేగమునమా ఉడయవరుబోడుకొని ॥రావె॥

దీనదయాపరులై । రామానుజగురువరులై తాను తనదనుమాట దప్పించి నీవెనాదానవని యధరామృతంబిచ్చి మన్నించె రావె॥

జంఝూటిరాగం—ఆది

రావెరావె రామానుజగురు రాయులోడితేవె ॥రా॥

శ్రీవిలసన్ముక్తాంచిత కేవలమణిహారమిత్తు ॥రా॥

పూనిపుణ్యములను విడచి పొలతిరమ్మనెనమ్మా ।

మానిని పాపములెమాకు మంచివనిమొనమ్మా ॥రా॥

మూటికి శ్రీసూక్తిని ననుమరులు కొలిపెబాలా। కోటివేల్కైన వానితోటివిషవజాల ॥రా॥

పంచబాణ పంచబాణాంచి తనిజతనులే పంచమోపాయనిష్ఠ పరిబలయుక్తిఘనులే ॥రా॥

వరభార ద్వాజాన్వయ సరిదీశ సితకరులె, గురువరకృష్ణార్యాంఘ్రి సరసిజమధుకరులే ॥రా॥

భైరవిరాగము—ఆటతాళము.

కీర్తనలు.

అవమాం శ్రీరఘునాధపరాత్పర అఖిలార్థదాయక హేసదామోద ॥అ॥

కాలాంబుదశ్యామా ఖలజనావనకామ కళ్యాణగుణధామ హేశ్రీమత్కామ ॥అ॥

జలజాతలోచన జగదఘమోచన। సకలాగ్యగుణభూషహేదీనరంజన ॥మవ॥

సీతానాయక। శ్రితపోషనాయక। సేవితాఖిలలోక హే దాసం దాస ॥మవ॥

బేగడరాగము—అటతాళ.

సకలసద్గుణధామ రామయ్యా। నన్నేలుకోనగ సమయమింది రక్షించవేమయ్యా। జాలమేమయ్యా ॥స॥

అకటనోషము లెంచతగదయ్యా। నీదాసునికనన్నరసి బ్రోచుట ధర్మమేనయ్యా। హేలవేమయ్యా ॥స॥

కన్నతండ్రివిగనుక బ్రోచెదవో । అటుగాకమున్న నాకున్న పాపములెంచి యేచెదవో । యికయెన్నిజన్మములె త్తజేసెదవో । లేకున్న దేవరకున్నదయచే జూచిబ్రోచెద వో యేమిజేసెదవో ॥స॥

పాతకినినను బ్రోతువనియెంచి । దేవరపాదపద్మము లెనెమ్మనమునందుంచి । చేతులలరగ మిమ్ముబూజించి మ్రొ క్కెదను వీరికే తెరవుజూపెదవో ఇటనుంచి । సత్కృపనెంచి

స్వామిభద్రాచల మునను నెమ్మి । నివసించి భక్తుల కామి తార్థములిచ్చితివినుమ్మి । నోములను వ్రతముల ను బోజిమ్మి । దలచెదను శ్రీమన్నామమే దిక్కనుచు నె రనమ్మి । యిదివరమిమ్మి ॥సక॥2॥

శంకరాభరణము—త్రిపుట.

కరుణలేదురనాపై కల్మిగల్గినవారి । సరగున బ్రోవ రసామి సుభర్మచేల ॥క॥

ముందు దేవకి గర్భమునందుజనియించి । నందసూ నుడవై గోవిందనామముజెంది । సుందరులైన రాకేందుము ఖులతోనా । నందమొందగకుబ్జ పొందుకోరగలేద ॥క॥

ఆలనాడు ద్రౌపది వలువలుసభలోన । తొలువ దు శ్శాసనుడొలువ శరణనగా । కులసతిరుక్మిణి అలసతో చదరం గ । మలయుచు నక్షయమని వేసిబ్రోవవె ॥క॥

సరసిజదళనేత్రి సన్నుతచరిత్రి । వరగుణమునిస్తోత్రి వనజసన్నిభగాత్రి వరదుడవై ఘనుల కిరువైన పెదవవని పుర వరనిలయ శ్రీహరిమదనగోపాల ॥శ॥ 3.॥

నారాయణుని నమ్ముకోనరానరుడా వానరుడ । పొరినరుడ । పామరుడ ఘోరసంసారము సారమపారము తీరముముట్టగ సేరమువారము ॥నా॥

విరజావల దివ్యతిరుమా మణిమంట పాంతరమున శేషాహిరాజశయ్యపై । సరసిజాల యమృదుచరణము లొత్తగనిరువొందు నానంద పరిపూర్ణుడ గునాది ॥నా॥

సనకసనందన మునిసేవ్యమా సుధావనధి శ్వేత ద్వీపమున నందమాఘున వికుంఠపురమున । వాసుదేవాఖ్యనను వొందునవతార ఘనియనజను శ్రీమ ॥న్నారా॥

దశముఖుబాధ తీరిదశులెల్లనెంతో దుర్దశలనొంది తనదరిజేరుచో । అతని సమానబాణ శరాసనములచే పిశితాశనులగుంచు దశరథసుతుశీఘ్ర ॥న్నారా॥

శమదమాదియుక్తియమ నియమములచే సమచిత్త యోగి హృత్కమలముల తమమునశవ్వల తనయంతదానమై విమలనదీత్న దీపముల్లో లెశెలుగొందు ॥నా॥

మంగళకరవేద శృంగానుషంగ శ్రీరంగ విమానాంతరంగమున । శృంగారాహిరాజపుంగవ తల్పోత్సంగతుంగ శ్రీరంగశాయి శ్రీమ ॥న్నారా॥

కాశికాన్వయ ప్రకాశక శ్రీకృష్ణదేశికపాద కుశేశయ భృంగేశ రామానుజదేశిక హృత్పద్మకోశసమర్చిత పేశలపదు శ్రీమ ॥న్నారా॥4॥

5 కలహంసధ్వనిరాగము—ఏకతాళము.

చిన్నికృష్ణ నీచెలువుజూపవె । కన్నులపండువ గానే వించెదను ॥చి॥

కన్నవారలచే సన్నమానిచి గోపకన్నియలిండ్లలో గాదూరి యుట్లపై । నున్నపాలుపెరుగు జున్నులతున్ననుగ న్నబొజ్జనింద గొన్నమాయన్న ॥శ్రీ॥

మన్నుదింటివిరామన్న డెలిపెనీచిన్నినోరు జూపుమ న్న తల్లికిలోనున్న జగంబులనన్ని జూపిననీచిన్నెలెన్న విధి కెన్నదరమె శ్రీ ॥చి॥

వెన్నదొంగిలె మాయన్న తోడుసుమీ వెన్నుడ న్నంత నిన్గన్న యశోదతాసన్న పుందాడటకోటం నిన్గట్ట నందున్న మద్దికవందన్ని గూల్చినమా ॥చి॥

పున్నమిన జాముపొద్దుపున్నదనంగ గోపకన్నియల్ యమునాజలకంబు లాడగవారి । వన్నెచీరెలుగొని పొన్న పైనెక్కి మొక్కుమన్న తోట్లపల్లారి నెలకొన్నశ్రీ ॥చి॥

6 కలహంసధ్వనిరాగము—రూపకతాళము.

రామదూర్వాదళ శ్యామబ్రోవవే ॥రా॥

కామకోటిశుభాకార శ్రీకరశ్రీ ॥రా॥

భూమిపాలక లలామసుశ్రీమన । న్నామసీతామనోరమ సద్ధామశ్రీ ॥రా॥

నీలముంచుము నన్నాల ముంచుముసీ । పాలవచ్చితికృపాలవాల సీతా ॥రా॥

యింటివేలుపు వనొ్కంటిలేరంటిసి కంటిదైవము ముక్కంటిలోనున్న శ్రీ ॥రా॥

యీమానవులను సేవేడజాలను । సామియీవేళను జాలమిదేలను శ్రీ ॥రా॥

దారిచటారితినిడాసి విఖ్యాతినిచేరి మేల్నాతినిజేసిన రీతిని ॥రా॥

చారుమాణిక్య కోటీరకేయూర నంజీరభద్రాచలాగారసంచారశ్రీ ॥రామ॥

7 భైరవిరాగము—త్రిపుటతాళము.

తల్లీశ్రీరాజ్యలక్ష్మి వినీవేమమ్మలుకొనరావే యెల్లజగములకు యేలికయగు మాయల్లురి నరహరియిల్లాలివేమా

అమ్మామేలిమి బంగరుబొమ్మా సీకరుణరానిమ్మా సీపిల్లవానినమ్మా నానేరమెంచకమ్మా । కమ్మవిల్తునికి తమ్ముమువీడని । మమ్మేలవె కోమలపడయుగమా ॥త॥

యేదిలక్ష్వడ పొంగబహుళమేది । యదిబ్రహ్మము

యినది ద్వైత్రికటాక్షాసాది అపియేమరుత్వదాది వేదము త
దుభయమూది పలుకుచును పాదుగనిన్నే బహునుతిజేసెగ॥

ముందునిన్నే సేవింతునిందు । నందునదోసమెందు ।
జూచినలేదుపొందు । సేయుటనీతియందు । వందముగనునీ
సుందరుశ్రో సుతుసంమున తల్లివటంచు నమ్మితిని ॥త॥

అల్ల దేవతా కాంతలెల్ల రావణుబాధవల్ల భయ
మొందియుంనులెల్ల । లంక కేగితమ్మల్ల । పిల్లయాపదలు
తల్లిపొందుగతి పల్లవపాణులనెల్లయేలుమా ॥త॥

వీనురామానుజ దాసుసుచూను మాయన్నగారివా
డు విడనాడుట కర్మముగాను । మనమునన్మ్మినాను వీడకను
చునను వీడకనరహరితోడను పాపినికూడజేయుమా ॥త॥

8 జంఝూటిరాగము—త్రిపుటతాళము.

రామదూత నిస్సీమబలయుత । స్వామికార్య నిర్వా
హకసుకృత ॥రా॥

హనుమంత । శ్రీఘనగుణవంత । దినకృన్నికటపఠి
త నిగమాంత ॥రామ॥

కపి కులచంద్ర । కరుణాసాంద్ర అపకృద్రక్షో
హారణ సురేంద్ర ॥రా॥

కలశాపురీవరా గారనివాస మరులుకొంటినిను లక్ష్మ
ణదాస ॥రామ॥

9యమునాకల్యాణి—ఆది

కోదండరామనీకు సదా దండము దండము దండము ॥కో॥

దండిదైత్యమండలి ఘోరభండనమున జెండిన॥కో॥

పండితుండగాను పామరుండనయ్యా నేనుని । యుండజేరినాను కుండలిపై బండిన చతురుండవు సరసుండవు ॥కో॥

యెప్పుడునెనసీదు నాతప్పులెన్నగారాదు । దయతప్పనచోవాదు । నీకుతప్పదు తప్పదు తప్పదు ॥కో॥

భావపురనివాస । సద్భక్తార్తినిరాస । సేవకలక్ష్మణదాసార్చితపాద భావదేవదేవ ॥కో॥

10 పున్నాగరాగము—ఆట

రామశ్రీ భద్రాద్రి ధామసన్నేలవె రఘురామ శ్రీభద్రాద్రిరామ ॥రా॥

కోమలాభ్రశ్యామ సంగరభీమ కరుణాధామ సుగుణస్తోమ । పాపవిరామ తారకనామ సీతారామ శ్రీ రఘు ॥రామ॥

చెట్లవెడ తలబెట్టజాలను యీభూమిని పుట్టిపలుమరుగిట్టజాలను పట్టపగలరికట్టిదారులు । గొట్టువోరుని చుట్టములపై బెట్టుబ్రమలిడ గొట్టికప్రలకు మొట్టమొదలిటు దిట్టపరచిన ॥రా॥

నేరములనెన్నంగ నెవ్వడనీదాసదాసుల వారివారిగ బ్రోవుమీయెడ। శారదాగమసీరదామృతశారదాహార హీర నారదసారదాహిప తారకాధిప చారు యశోధర శ్రీరఘు ॥రామ॥

కల్లరులనికనమ్మ నంటిని ననుగన్నతండ్రివితల్లివిక నీవేయంటిని। యుల్లమున్కృతిమల్లనీపద పల్లవంబుల మల్ల ముగతామెల్ల దిక్కుగనమ్ము వారలయుల్లముల విడిదిల్లు జేసెటి ॥రా॥

అంబుజానన సీతగూడుక సౌమిత్రితోన తిరంబుగ మదినెంతోవేడుక। డంబుమీరగ గౌతమీతీరంబుననుశ్రీభద్రగిరి శిఖరంబుపై నివసించిమూకభయంబాసంగు దయాంబునిధివిగ ॥రా॥

11 ముఖారిరాగం—చాపుతాళము.

నారాయణాయ శ్రీనందతనయాయ। ఘోరపాతక గిరిశతారాయతేనమో ॥నా॥

యాదవకుల క్షీరపాథోధి చంద్రాయ ।వేదాన్తవీధి విహరపదాబ్జాయ । ఆదరాదృతశ్రీయశోదాతనూజాయ। శ్రీదాయ కృతవేణునాదాయతేనమో ॥నా॥

పూతనాప్రాణానిలాపహృదహీంబ్రాయ । పాప కాళీయ గర్వభంజనాయ । ద్యోతమానముఖాంబుజాతాయ సద్భక్తచాతకావనమేఖ సమశరీరాయతేనమో ॥నా॥

భవనీరసంజాత సంభవనుత పదాబ్జాయనవనీతచో రాతవరసఖాయపవమానభు గ్నైవరివాహాయ శ్రీజనార్దన దేవాయధ్యేయాయతేనమో ॥నా॥

12 బిళాహరిరాగము—ఆదితాళము.

మాయయ్యాశ్రీరంగబ్రోవ వదేమయ్యా శ్రీరంగ॥

వెయ్యారువిధములవిన్నవించగ నాదుకుయ్యాలించ వింతేకోపమేమిర మాయయ్యా ॥శ్రీ॥

వదలక మీరిరువడిఘ శెవ్వను నాదుమదినుంచమని యంతో మనవిజేసినను అదిర వెర్వగ వలదనుచు నాకభయమొసగుటగాని మీన్మ్రతిగలుగజేసిన కూరసంగతి గడియజేయ తగదికను ॥మా॥

తీర్థ నవుభయకావేరి తీరమున విహారులాదేవరవారి సన్నిధిన జేరినవ్యథవిన్నవించగ గోరియుంతగ వినుతిజేసిన కూరతనుప్రకటించ న్యాయమె ।. మారజనక మహాత్మను గన్నయ్యా ॥శ్రీ॥

దాసులనందరి దరిజేర్చితివను దోసిలొగ్గితినీ వెదోగవనుచు శ్రీసతిపతియింతపాపము జేసితినితొలిజన్మమున ననుగ్గాసిబెట్టదవేల లక్ష్మణదాసపాల కదగదికనుమాయయ్యా॥శ్రీ॥

13 ముఖారి—ఆట

రంగాననుబ్రోవవే । ఖగరాజతురంగా ననుబ్రోవవే

శృంగారైక దివ్యమంగళ విగ్రహా ॥రంగా॥

దారీవణాదుల దగిలిమీసన్నిధి జేరకయున్నట్టి క్రూరకర్ముడను శ్రీ ॥రంగా॥

కన్నతండ్రివీవే కరుణమాలిన నన్ను మన్నించవలెక నెవ్వారున్నారు పరిమెళ ॥రంగా॥

కోరమాలిన పొట్టకొరకు యీజగతిలో నరులవెంట వెంట దిరుగజాలను శ్రీ ॥రంగా॥

కాసుజేయని గాజుపూసవంటినాతో। ఈసేల లక్ష్మణదాస వరదశ్రీ ॥రంగా॥

14 శంకరాభరణము—ఆది

రామరామరామశ్రీ । రామకోదండరామ, రామపట్టాభిరామ రామరాఘవా ॥రా॥

ఇనకులంబునందు దశరథునకుబుట్టిమీరాతమ్ములర । ననుజగూడి మానివెంటనరిగితీవెగా ॥ రామ॥

ధీయుతుఃఖ మునీంద్రులెల్ల । దీవెనలొసంగ, గాధేయమౌని మఖముకొరతదీర్చినావుగా ॥ రామ॥

ఒంటిమెరుగు ముత్తియంపుటంబు పోగులొప్ప తపసివెంటనేగు నిన్ను పొగడవేమకాయగా ॥రామ॥

మట్టుచల్లడంబు పట్టుధట్టిమెరయ, బట్టివింటనట్టితాటకిని వధించినట్టి సామివౌ ॥రా॥

జానకీవివాహమునకు । సకలభువనములను మెచ్చ పూని హరునివిల్లువిరచి పొగడబడితివొ ॥రా॥

మాతపంబు బండెననుచు । ప్రీతితోడజనకరాజు । సీతనివ్వ పరిణయంబుజేసుకొంటివొ ॥రా॥

పరమహర్షమున నయోధ్య । కరుగుదెంచుమార్గమునను । పరశురాముడెదుర వానిభంగపరచితో ॥రా॥

మేలిమిగను పట్టణంబు మీకు గట్టబూనుతండ్రి । లీల జూచికైక యోర్వ లేకపోయెగా ॥రా॥

గంగదాటి పాదరేణుసంగమున నహల్యపావనాంగి జేసి శ్రీలజెన్నెసంగితౌ భళీ ॥రా॥

పాదచారివగుచు వనికి పయనమైన నిన్ను జూచి ఖేద మొంది సకలజనులు ఖిన్నులైరిగా ॥రా॥

ఘోరవనమునంతదిరిగి పర్ణశాలయందుమిమ్ము దూరరక్కసినిబట్టి చేరలాగి తాముక్కుచెవులు గోయనేగి రక్కసులతోడజెప్ప । ఒక్కమొగినిరాగ వారినిక్కజేసితో ॥రా॥

వడిగలంకజేరి నన్నుకిమములన్ని దెలుపగాను తడవుసేకమారీచుతోడజెప్పగా ॥రా॥

పర్ణశాలకెదుట సువర్ణమృగమైనవాని । వెంటబోయి శరముచేత గూలనేసితో ॥రా॥

సీతపోరి పంపగాను సౌమిత్రిమిమ్ముజేరవేగ । భూతిగోచిరావణుండుసీతదోచెగా ॥రా॥

లంకలోన చెట్టుక్రిందపంకజాక్షిసీతనుంచి । రక్కసీలకావలుంచి । చిక్కబెట్టశ్రీ ॥రా॥

దేవిజాడజాడబట్టి । భూవరులువెదుక । సుగ్రీవుసఖ్యమొనరజేసినావు రాఘవా ॥రా॥

తరువుచాటునందుజేరిశరముచేతవాలిద్రుంచి వీరవరులకపుల గూడిలంకగాల్చితో ॥రా॥

గంటినంచువాయుసూతి । మేటిసీతజాడరాముతోట్టి దెల్పకపులగుంపు గూడితౌరశ్రీ ॥రా॥

యావిభీషణుండు రామ । దేవదేవబ్రోవుమనగ భావములరగానువాని కరుణనేలితో ॥రా॥

వారధిగట్టిలంక జేరిరాక్షసులగొట్టి ధీరుడైన కుంభకర్ణు బోరిచంపితో ॥రా॥

మూలబలమువెంటగొలువ వేలకొలదివీరవరులు విల్లుచేతబూనరక్కస జాలమెక్కెరా ॥రా॥

ధీరవరుడురావణుండు శరములప్పళించితన్ను పేరువాడుచుసకన్ను లెర్రజేసెగా ॥రా॥

రథమునందుజేరితాను కదసిపోరరణమునలువ । రథమురథముదాకిభూమి యదరిబోవగా ॥రా॥

రోషహృదయకదనమున యొప్పిరావణునిశిరము లిలను గూలగానుశరము వేసితౌరశ్రీ ॥రా॥

అంతనున్న రాక్షసుల బింకమణచిహతము జేసి అంగ
దాదికపులగూడ నయోధ్య జేరగా ॥ రా॥

దేవదుందుభులు మోత్రియు భూవరుని రామసీతా
దేవితోడదానవరుల నేలితౌర శ్రీ ॥రా॥

పరశిశలలాపురమునందు । పరజనాధసుందరావ
దేరలక్ష్మణార్యజోద నీవాగా వేళి ॥ రామ॥

15 యమునాకల్యాణి—అట

బాలగోపాల నేతాళగలనా । యీలాచలమేలకరు
ణాలవాల శ్రీపేరాల ॥బా॥

వీకనెటు బోకనొకమూకగొని కేకలిసు కేకిశాపికా
పికలోకముల, ఢాకికిక ॥బా॥

మంటమారి తుంటవిలుదంట వెనువెంటడాగి కం
టనాజంటలవికంటూ నసలింటూవేయు ॥బా॥

మేటికటికిచీకటి తోటిపరిసాటి బెసగేటినలతేటి గమి
ఢాటికి పయ్యాటికిని ॥బా॥

16 కృష్ణలీలలు—బేగడరాగము—త్రిపుటతాళము.

మదవతివినవమ్మా । మదనగోపాలుని మాటలెంత
నిజము । సుదతికీ వేంకటేశుని తోడుజూరేయి । నిదుర
కాచ్ఛాదవని నేటికేయేడారా ॥మ॥

పడతినీచెయ్యాడి పట్టిచేయించిలి కటియాలజోడు ని

క్రమముగా నేను తొడిగింతునీవేళ దొడ్డముహూర్తము గడిద ప్పనని నాతోనుడివి రెండేండ్లాయె ॥మ॥

బాలనీతోమనాపాలి దైవముతోను ఇటాలాటి వాడనియెరుగనమ్మా సీలసంతనబాగు చేయించుమనినా ను । కాలిశారమిచ్చి మూడేళ్లుగావచ్చె ॥మ॥

చెలియరోపెద్దపైడి చేరినాదాది నావాడాకురాకు న్నాను యీవేళ । సూడిగములు సూవిమరుకేళి రాగూ శిమరలనవిగనిగాని మెట్టులేగెనో ॥మ॥

17 శంకరాభరణము—ఏకతాళము.

మానినివినవె నాతుండబుద్ధితోసుమాట్లాడకయుం టినే । మానమెంభూషణము । మానవతులకెల్ల మానమెత లిసపెనుక ॥ పాళిమేటికివో ॥మా॥

యెరుగుపొరుగువార్త హీనపుగానేనెంచి సరసుని తోచాలుపొమ్మంటినే । మరుగెల చెనటిమాటలునేవిని తె రవానాబ్రతుకెల్లు తెరవామెునికలేవె ॥మా॥

మాపురేవువిభుని మర్యాదతోనన్ను దాపునజే ర్చుక దయతోనేలుచునుండ పాపుదొరకెనని వనితులంద రు యెడబాపిరియిక నాభాగ్యమెట్లున్నదో ॥మా॥

అగరుగంధము మేననలదికౌగిటజేర్చె । వగకాముని సుగూడివద్దికయుండగా । మగువలేమేము నామనసుశో దించిరి వెరపేలచిఱు నివాసుడై యున్నాను ॥మా॥

18 కలహంసధ్వనిరాగము—ఆట.

కరుణించుటకిదె మంచిసమయము । కరిరక్షకనాకలి దీర్ఘవయ్యా । ధరలోనీవంటిదైవము లేదనిసరమానందము చే భజించితిని ॥క॥

కమలాసనాదినమ్మతపద । కమనీయ్యశుభశ్యాము లగాత్రి ॥క॥

కమలాకళత్రి కంజదళనేత్రి । అమరాదిపోష । ఆ దివేంకటేశ ॥కరు॥

19 యమునాకళ్యాణిరాగము—రూపకతాళము.

సామినిదోడితెమ్మా । కొమ్మా తామసమికనేలనమ్మా। కాముకుడని । నామనవినివేమరువిం। భామినిజనినా ॥సా॥

మంచిసొగసుగాడే । శిఖిపింఛపుశిఖవాడే । వంచన కిటురాడే మంచిగనాశించితి నాపంచశరునికొంచగనా ॥సా॥

మోముసుధాకరము సిరిగేముగదా పెన్నురము కో మలసుందరము శ్రీరాముని గుణధాముని రణభీముని శుభ నామునినా ॥సా॥

బూటకమున నన్నుమంచి మాటలచేసను నయిం చికూటమిననువరించి మించినేటికి రాడాయెను యీనాటికి యేడాయెనునా ॥సా॥

శ్రీలసద్వేంకట నృసింహాభూధవునేలు మేలువాని వ ల్లారిపరిపాలుని వరచేలుని గోపాలునిసుకృపాలుని ॥సా॥

20 నాటకురంజిరాగం—ఆదితాళము.

పోయివచ్చెన సామినీకౌగిటపొందే దెన్నటికోసు మీరా । కాయజ జనకచక్రనిసామి యతిల్లు ॥పో॥

కల్లమాటలుగావురా నామగనితో వెళ్లకతీరదురా నల్లనినాసామి చల్లనికృపనీదు యుల్లమునను నాపై రెల్లకాలముసుంచు। మొల్లముగనేనేగి కామునిభల్లములపై నాటి నా మదితల్లడము. తోనుండె నామనుశేల్ల దీర్చేటి వారలె వరిక ॥పో॥

మీరాచిన మోహముస మంచికుబోయ్యే దారిలోవే గమున । కోరినాపయ్యెద జారదీసినమిమ్ము దూరితినని నాటినేరమునెంచకు । దూరుభారముగాదు యిటకై దారు దిన ములతోరివ అటకేపేరు బెట్టుకనై నవచ్చి ముఖారివిందము జూపుమనవిదె ॥పో॥

చాలగదయయుంచుడీ నాడలచెలినేలితి ననిదలచు మీరా । బాలపాపియమున నన్నీలారమ్మని బాంగరాలివెయు ని హాస్తములానపాలింప్లు । మేలుమేలనిబట్టినను రతికేళి గూడుటలాది నినువిడజాలకను యుండితినినేటికి కాలగతిని ట్లాయెనికనే ॥పో॥

వాసవనుతశ్రీహరి కలశాపురీనివాసా జనార్దనా హరీ నీసమమెవరు నాదోసఫలము గుణువజేసినవిధియెడ

రోసపడగనేల । ఆసతోఁ ఘుతచందనమ్ముపై బూసిననువకసారిసరసముజేసెదను తెలవారి లక్ష్మణదాస వరదదయానిధేనే ॥పో॥

21 పున్నాగరాగం—అట

యెందుబోయినాడె మందారమా వా ॥డెం॥

మందారమా మాకందమా సుగంధమా గేదంగివృక్షమ ॥యెం॥

యిందున్నాడో । దాగున్నాడో చంద్రాననవా ॥డెం॥

యెంతజేశెనమ్మా వానికియింత వంతమేలనమ్మ । దంతివరదుడు నిన్నమంతినములోనన్ను । కంతుకేళిగూడెనేదు వింతజేసెనింతిరోవా ॥డెం॥

భృంగీసముదయమా । కలహంససారంగ కేకికులమ । సంగతిమీరంగనన్ను నంగజునిబారిని వీశంగద్రోచి నిముషముపీడంగలేని రంగనాధు ॥డెం॥

నమ్మియున్నదాన సంతసమున నెమ్మనంబులోన కొమ్మరోకొమ్మంచు ముత్తియమ్ముల హారంబులిచ్చి నెమ్మది నిబాయనని నమ్మికలుజేసెనే వా ॥డెం॥

చిన్ననాటనుంచి పల్మరుపీడకున్నదామె మించికన్నె నిన్నువిడని నిముషమన్న యోర్వలేనటంచు తిన్నగకౌగిటిలోన నన్నువిడకున్న వెన్నుం ॥డెం॥

బోటిబోధ ఫలమునేజేసిన యానాటిపాపఫలము మేటికలశపురిచేరువ నాటినుండివచ్చినగు బాటుజేసెనోటి నామాట చెవినాటదాయె ॥యెం॥

22 ఆసావేరి—ఆటతాళము.

అలగెనో నాపాల కలగెనో రాకున్న బలవంతమేమ మ్మా । చెలువుడునాయిల్లు చేరినదేమొదా లలసుజేసుకయె ప్పుడారనిపోరాయె ॥అ॥

పండుగయినవెంతో పాపపువేళాయె పడకకురాడు గదా కొంచెంతనాయాస గోరంతజేసుకయుండ తప్పులెంచి దండించెపైగతా ॥న॥

వగవాడప్పులుబెట్టి బాధించెననిగొప్ప దిగులొంది నటులొక్కతీరై యున్నంత తగనివడ్డికిదెచ్చి ధనమివ్వగోని బానినగకిచ్చి నాదుసామ్మొగవేసుకొగాతా ॥న॥

రవలయుంగరము బేరములాడజాలిచే । చెవిదిచెక్కోట దమ్మిచేతబెట్టితిని అవలనాచేతడియారలేనిపుడెత్తానెవతెకిచ్చె నో । నీసామ్మొరుగకోనుమనిపైగ ॥నల॥

అర్ధమరాత్రిరికైన రాకున్నతార రసియారసికంట నరగూర్కుబో నిద్దురబోవుకొమానిచెక్కొద్దిచద్దికి వేడికిసరిపెట్టి పైగాతా ॥న॥

సఖియజనార్దనస్వామి యేమన్నగూడకమానదని యింతులొకమాటగా । అకటవీనికిదాని కజుడుగూరిచెనని వికవికలాడినవ్వకమున్నెమున్నెతా ॥నల॥

23 సురటరాగము=చాపుతాళము.

అంతపుణ్యమా యిపుడంతభాగ్యమా । కాంతవా డునేనుగూడి కలసిమెలసిముచ్చటాడ ॥అం॥

కల్లలాడకకోడెగాండ్లగూడుక యల్లవారుజూచిమో ము లెత్తిజూడకుండువేళ కిల్లువాకిలనుచు దేముడిచ్చినంతలో సుఖించు ॥నంత॥

పరులడాయక వేరుపాటుసేయక యిరుగుపొరుగు వారునవ్వ వీధికెక్కితిట్టుకొనక । మురిపెమునను వాడునేను । ముచ్చటాడుకొనుచునుండు ॥నంత॥

యెప్పుడూరక పొరుగిల్లుదూరక । అప్పుడప్పుడొకరి కొకరి । మప్పసప్పలొరుగుతరుచు । లొప్పసొప్పు కలిమిలే మి జెప్పుకొనుచుజలగుమెలగు ॥నం॥

కరుణమీరగ రతికరువుతీరగ । సరసుడైన శ్రీజనా ర్దన సామితోటిమరునికేళి । నరమరలేకున్నకూర్మి ననగిపెన గిముచ్చటాడ ॥నం॥

24 తోడి=అట.

తోడితేవె చెలివేగమువాని । తొగరుడేమొ సెగదా చెనింటవాని ॥తో॥

జడకొద్దివకనారి । సరచితేవాడేల విడువకుండు నల్ల దాని । మంచిదివాని ॥తో॥

పగవారిలోనింత భంగపరచెనన్నగను జేసె పగబూని మంచిదివాని ॥తో॥

కసిదీరదానితో గలసినాడట నావృను కేలకప్పిపోయె ని మంచిదివాని ॥తో॥

సుంతైన జోలిదలపను వాడెంతో సాహసుడో కాని మంచిదివాని ॥తో॥

కదసిజనాథఘనఘనుడిందరిలో నన్నగనుజేసెపగబూని మంచిదివాని ॥తో॥

25 ఆరభిరాగము—ఆదితాళము.

ఇకమాసఖినేచక బోశ్రీవరశ్రీశుకవాహనజనక । అకటబాళి శుకపికాళి కులశాలికమదాళి వికవికలమాలి చంద్రికల చకచకలశకలదికమకలచకితనేత్రి బలుచికాకునొందిన॥ది॥

పలుకుదురుసుపాణి సరిగాబలుకుదురుసుపాణి తళుకుచిరిదొడల బెళుకుగులుకు సుధజిలుకుమోవి కళలొల్క మోముసొబగల్కల నీలవుబలుకుల వీసెయుబల్కులనుల్కగబల్కుబల్కగల ॥దిక॥

మించుమించుమేను కనుగవలెంచ తమ్మిలేనుచంచలాక్షినడలెంచ నంచదలపించ సింగములుమించునాను కౌనెంచ పంచశరు పంచశరముల దలంచిమదినితమి మించి వరించిన ॥ది॥

తాపసనుత చరణఅల్లవర్తి పురీవరశరణ । ఆపరాని మరుతాపమూని మదినోపలేని పసిపాపదానిపై కోపమూని నిరసించతగదుర । ధారావరాయిళధరాప । రాదగ ॥ది॥

26 శుద్ధసావేరిరాగము—ఆదితాళము.

బిరాననేలగదర చెలిపయూనిరాదరణ సేయరాము రా । వరాననమబ్రోవరానదకు మరువరానదది దేవరాన మ్రొక్కెద ॥బి॥

బాలమృదుపదములు తమ్ములనేల తగుపద ములుశ్రీలువీనులన జాలుమేల్కనులు మీలుపానకపు జాలు మోవినెరులోలిగాంచ నీలాలుమేటివజ్రాలు రదన ములచాలు మరునిబూరాలు పిక్కలనబోలును మేల్జవరా లుర కోటివరాలుర మేలుర ॥బి॥

జక్కవలనమించు గుబ్బలచిక్క దనపుసంచుచొ క్కపుమరుపు దళుక్కనమైజిగి కెక్కడసరియీచుక్కలు రి క్కలుచక్కదనముగల సఖియమోవితుల కెక్కునెజ క్కెర లుక్కెర లాసతినొక్కటకౌగిట నొక్కరనీకై సృక్కెర మ్రొ క్కెరదక్కురయక్కర ॥బి॥

తరుణీనాపగేరు సంపెగవిరిమొగ్గలసారు మరునిపూసరులు దొరలుకేలుగవసిరులు మేటికరికరములు కరములునొరులు మానినీమరుగుజొచ్చె నికనున్నించక నీతరముగాదు చెలిత

ద్దయునేలరస్థిరతరాలర్క పతిఃపురవర కేశవ హరిహరినినునె
రనమ్మిదిర ॥బి॥

27 కళ్యాణిఃఆది

ఓకాంతామణి వానికిదయసుంత లేదాయె యెంతజే
సెనెమాయ యెంతజేసెనెమాయ యెంతజేసెనెమాయ ॥ఓ॥

దోసకారిదైవముపై బాసలేమాయె యెంతజేసెనె
మాయ ॥వో॥

కనినామతి యంతశంతకు కరిగినీరాయె వానిమన
సేమొరాయె । యంతజేసెనెమాయ ॥వో॥

చంచలాక్షివిభుడాపెకు పరిచారకుడాయె యెంతవం
చకుడాయె । యేమందునెమాయ ॥వో॥

సఖియజనార్దనుడెంతవ శంకరుడాయె దా. కింక
రుడాయె యేమందునె ॥వో॥

28 శ్రీజనార్దనస్వామిఅష్టపదులు.

శ్రీరమా రమణీమనోహర సేవితామరవారవి స్సార
సారసపత్రిలోచన భక్తపోషణదీనమం । దారనారదమానిస
న్నుతి నామధేయదయానిధే వారిజోదరకర్లపట్టణ వాసకృ
ష్ణజనార్దనా ॥శ్రీ॥ ౧

శ్రీరామారమణీమణీ ప్రియసఖిశీతాంశుబింబాననా కా
రుణ్యాంబున బల్కరించగ దయంరాదీసిబ్రోవంగదే నేరంజే

మియులేదునావలన మచ్చించంగజ-గేలనే కారుల్దెల్పుసఖీజ నోక్తులు వినంగాగూడునే శ్రీసతీ ॥శ్రీ॥ ౨

మెందుకెందుకు మీకుమాకిక నేటివాదంబిపుడు రా కేందుముఖులనుగూడి యేసువ నిల్లుజేరితి వింతేచాల్ మందెమేలంబేగుమిక మీనూయులకునీకిది యెవెయ్ వంద నంబులుకర్లపట్లణ వాసకృష్ణజనార్దనా ॥శ్రీ॥ 3

మాయఃప్రియులటంచు నేమిచలమా మాటాడ వేమందునే డాయంవచ్చితి ప్రేమనన్నుదయ జూడక రాద ేటి కోమలీ నాయందేమియు-తప్పుదెల్పగదవే నన్నేలగా రించెదిప్రియంపుం సఖులెల్లమెచ్చగ దయ భావించవే శ్రీసతీ ॥శ్రీ॥ ౪

వికచసారసపత్రనేత్ర వివశతేటికిదెల్పుమీ యకు టిలాధర మేలకాటుక లాయెతమిపై కొసగనే సఖియకన్లవ ముద్దుగొంటిని స్వామినిజముగబల్కుతా వకమృదూక్తులు కలకపట్టణ వాసకృష్ణజనార్దనా ॥శ్రీ॥ ౫

భామామాకెటునిద్రగల్లు నిఖిలబ్రహ్మాండ సంర క్షదీక్షామార్గైకరతుండ నన్నెరుగవా సంగ్రామరంగాగ్రి దోస్సామర్థ్యంబున శంఖమూవ నధరోష్ఠంబందుగందో ప్పెనో రామానీదగు పున్నియంబానె చేరంబిల్వవే॥ శ్రీ॥౬

హాటకాంబరమేలరా పసుపంటియున్నదిమేనిపై ।

నేటికో బాలేందురేఖలు నీనడింపు చేయున్నపెక్ గోటగిర లుదోచెనెప్వతె గూడితో వినుపింపుమీ పాటతేటగకలశా పట్టణ వాసకృష్ణజనార్దనా ॥శ్రీ॥ ౭

తరుషండంబుల నీడజాడలను యెండంబొప్ప వేటాడగా నకుగుంబుప్పాశిరాలిమప్పటి హరిద్రాంకంబు లోప్పెంజూమీ । గురుకాంతార నికుంజపుంజములలో । కూర్చుండితత్కాంట కోత్కారముల్ మైకొరయగ । గిరలిటులంగాన్పించెనే ॥శ్రీ॥౮॥

అంతకంతదిగంతసంతతు । లావరింపగసాగెర । వ్వంతవకుళసుమాబ్జకుందసు । వాసనలతో నారయదీ । వింత పరిమళముచటికో పత్రిభ । వించెదేవర మేలినా । వంత దెబ్బము కలశాపట్టణ । వాసకృష్ణజనార్దనా ॥౯॥

ఘోరారాతి చయంబు డెందములనా । క్రోధంబు సంధిల్ల । యుద్ధారంభంబుననే సురావళుల । మాయంజెందియుందుంటివో । శౌరీరమ్మనిజీవితద్దనుజులకా । శాసించు చోనాసుధాహారుల్ జల్లినపారిజాతమిది దివ్యామోదమే శ్రీసతీ ॥౧౦॥

సిరికిపట్టగు పెన్నురముకా । శ్రీరముదాత్రముద్రితాభరణమై వేమారుగను । జూపట్టుచున్నదదేలరా । గురుకుచంబులనెవతె కసిబోగుద్రిమ్మకౌగిటజేర్చెరా । వరద శ్రీమత్కారశాపట్టణ వాసకృష్ణజనార్దనా ॥౧౧॥

మగువానేమృపలాడ । కౌస్తుభలసన్మాణిక్యధాగ ద్ధగీ । ధ్ధగలీపెన్నురమందుబాదుకొన । మోదంబొప్పకౌశ్మీ రకంబుగ । జూపట్టెనిజంబునమ్ముదికనీమోవ్యాన । నేడే మొకో పగవాడాయె మమ్ముంచుసత్కృపను । సంభావించ వేశ్రీసతీ ॥౧౨॥

మెరుపుచుక్కునిబాసియుండనిమేర । నలచంద్రికను ధా కరునిబొలగనిరీతినినునే । గలయకొకనిముసంబునే మ రనిడెరిగియెరింగియున్నను । మరచిజాగిటుకాయదే వరకు న్యాయమేకలణపట్టణ । వానకృష్ణజనార్దనా ॥౧౩॥

పొలతీసత్యమునత్యమియాప్యెదలనీ । భూలోకమం దెల్ల సాధులరక్షింపగ దుష్టులౌదనుజల ంబోకార్చ । న య్యయ్యుగంబుల జన్మంబొనరింతు నంమవలసిన । పౌ ద్రామెనీయధర్మమందిలనో సాక్ష్యముబల్కువారు । విధి రుద్రేంద్రాదులేశ్రీసతీ ॥౧౪॥

కన్నకూతురటనకవాణిని । గలసెవిధికాసినివారుం డె । న్నగాదాగుండెకానొక యింతికై కలుకుంపలో నన్ను కాంగినవాల్యగూడిన । జారుడింద్రుకు వీరలేవన్నా సాక్షు లు కలణపట్టణ । వానకృష్ణజనార్దనా ॥౧౫॥

మేమేభామిని । యింతనాపై చలంబిలాగు గావిం తురే । యేమాటాడిననమ్మజాలవికనే । నేమందునేమంప

శ్రీ రామాకాముని యాన । నావలన నేరంబేమిలేదంచు । పెన్బామునుంబట్టిద వార్ధిజొచ్చెద । దయగా భావించవే శ్రీసతీ ॥౧౬॥

తలపశ్రీమదనంతుడేప్పుడు । శయ్యగాబవళింప వా జలచరాకృతితోడవేమక । సంద్రమునవిహరింపవా తెలసెసిగుణమెంకనిటకే । తెంచిమమ్మురక్షింపుమీ వలపు మిగులగకలగాపట్టణ । వాసకృష్ణజనార్దనా ॥౧౭॥

వికచాబ్జాతముఖీ । మృగీమదపుతా వింగల్గునె మోహమెహాకళాచాతురినొప్ప । శ్రీకరముఖాబ్జాతం బునంజేర్చి । మామకచిత్తంబలరింపజేసితివి । సామాన్యస్థితిగాజాగునేయక । నీలక్ష్మణదాసునేలుదము । సుస్వాంతంబునశ్రీసతీ ॥౧౮॥

తలుపుదగ్గిరపాట.

శ్రీనారీమణినేనిట వచ్చితిగాని వాకిలితీయవే దయయానినన్ను రానియ్యావే । నేనుమేరటి మానిసినెచ్చట గానను మీపేరేమి । అలదానినడిగిరాసామి ॥౧॥

స్వామిపేరును గురునిపేరుతన । పేరుజెప్పగారా దు । యవ్వారినడుగగాబోకు ॥౨॥

ధారుణిపెద్దల ధర్మవచనములు । జారులుజెప్పట దూరు । వినువారలెల్లనవ్వేరు ॥౩॥

జారుల చోరుల సంగడికిటి గెటి । వారి తెరవు బొయ్యే
నా । ధర్మారంభుకనేగాన ॥౪॥

వేదశాస్త్రములు పాదుధర్మనం । పాదంబులకను
బాగు । నీవాదివౌపుటయేబాగు. ॥౫॥

బోవనెమును వేదావళి సోమకుడావరించగను భా
మామత్స్యావతారము న లేమా ౬.

యేచధీవరుండెలమిబట్టు న దోచెద వెన్నటికైన నీ
నీచగుణము బొయ్యేనా ॥౭॥

మూపునకుధరము మోసితి ముప్పు దు లీతిమైనే
గాదా । నీకోపమడంచగ రాదా ॥౮॥

భేదమెంచితా బేలింటికిరా । రాదనిజనసంఘమ్ము ।
యికవాదమేలపోపోమ్ము ।౯॥

వనధిపరీతావనిగొని హేమా । కునిమనిమితిగద
ముందు । కిటుతెనువున పెనుదురమందు ॥౧౦॥

వెందివై తెనేకుందగుచందన పంకంబిచ్చుటలేదు ।
బుయ్యందము చేతంగాదు ॥౧౧॥

జిరితి హేమ కసిపువక్షమును శ్రీనారశింహుడనే భా
మా। మరు బారికోర్వగా లేమా ॥౧౨॥

జడలమొకంబని వడవడవణకుచు పణతులెల్లజడిసేరు
శారడవికిజనుడీమారు ॥౧౩॥

దనుజేంద్రుని సిరిగొని వేగమె మఘవునికిచ్చితిగద

ముందు । వామనుడనుకృతయుగమందు ॥౧౪॥

ధీరునిసిరిగొని దెచ్చిపుణ్యజన హారికొసంగుట హె

చ్చు । సింగారడములనేమెచ్చు ॥౧౫॥

భగ్నహృదయులగు భూపాలురను విభగ్నముజేసితి

నేనుజమదగ్నిరాముడనేగాన ॥౧౬॥

విప్రుడనై పృథివీశుల రుధిరముతర్పణసేయగనౌనా ।

నీదర్పమువినహితవౌనా ॥౧౭॥

హరునివిల్లుదునుమాడి జానకినిపరిణయమైతినిగా

దా । రఘువరుడనునీదయరాదా ॥౧౮॥

తామసమునవనితాహతిజేసిన । రాముడనగనీవేనా ।

తన్నామధారివేరేనా ॥౧౯॥

హలముసలంబులుగలిగి ప్రలంబునిబొలిపుచ్చితిని

లమీాద । ననుగలయగనీకిదివాదా ॥౨౦॥

ముసలివై తివిక ముదితలగూడెటి రసికతలెవ్వరిసొ

మ్ము । నీపసదెలసెనుపోపోమ్ము ॥౨౧॥

నందయశోదానందనుడను గోవిందుడనేనేభామా

యానందియమేటికిలేమా ॥౨౨॥

యింగితమెరుగక యింతులబలిమిని భంగపరచరా

బోకు పెనుదొంగవుమాదెసరాకు ॥౨౩॥

వారిజాక్షుడంబుజాతవాసి నుద్వహించి ప్రేమమీర నవభృథోత్సవంబు మించియుండిరి ॥సు॥

మరునిగన్నతల్లి దంపృలిరువురొక్క పీఠమందుమురువుగాను వేంచేయుముద్దుజాతము ॥సు॥

అక్కరావెలేతమావి మొక్కరావె మెరుగువేగుచుక్కరావె చాలప్రొద్దెక్కెనిప్పుడు ॥సు॥

బాలరావె సౌందర్యశీలరావె మంజుగుణవిశాలరావె జాగుసేయనేలనిప్పుడు ॥సు॥

అమ్మరావెకుందనంపు బొమ్మరావె మరుని ముద్దుగుమ్మరావె తావిపూరెమ్మరావె ॥సు॥

బోటిరావెసద్గుణాల పేటిరావె మంజువాగ్ధాటిరావె టిరావె ॥సు॥

రంగిరావె నయనజితకురంగిరావె చికురనిహితభృంగిరావె మృదులవాక్ప్రసంగిరావె ॥సు॥

సారసాక్షినీవురావె ధీరరావెగమనగంభీరరావె ప్రొద్దుచాలజారబారెను ॥సు॥

అనుచునొకరికొకరి బిలుచుకొనుచు శౌరిమదినిదలచుకొనుచు నృహరికథలుచాల వినుచువచ్చిరి ॥సు॥

వచ్చిశ్రీనృశింహుపాద వనజములకుమ్రొక్కితమిని హెచ్చి శ్రీవధూవరులమెచ్చిపాడిరి ॥సు॥

రోక్కమైన కుందనములు రూఢికెక్కు రాజనము
లు మొక్కసరులు సంభవులును మోసనంబులు ॥సు॥

కాకిరెక్కవడ్లు బంగారుతీగె సంపెగలును ప్రాకట
ముగ జాజిసరులు పూలగుత్తులు ॥సు॥

రామసాగరములుమేటి రాజభోగములను మంచి
మామిడి గుత్తులాటిగడలు శ్యామధాన్యము ॥సు॥

గరికిసన్నములును గుమ్మసరులు తిరువరంగముల
ను మురిపెమమర నివ్వరులును ముత్తియంబులు ॥సు॥

జీలకర్రిసన్నములను మేలిమైన వెలవడములుచా
ల మెరయు కేసరములు జాజిసరులును కప్పురంబుభాగముల
ను కాంభోజములను మంచియిప్పసరులు సన్నసూదు లింపు
మీరగ ॥సు॥

కనకలతలుమంచి పచ్చగన్నేరు మేలిమైన పునుగు
రాజనములను సౌఖ్యభోగధాన్యము ॥సు॥

రోళ్లనుంచి బంగారుగిల్లుబోలునట్టి పాలిల్లుగదల
పసిడి రోకళ్లదంచిరి ॥సు॥

సువ్విశ్రీధరా సమేతసువ్వి సద్గుణాభిజాతః
శతృనిశాపరిభాతసువ్వి సద్వరితా ॥సు॥

సువ్విశ్రీమదబ్జనేత్రిసువ్వి శ్రీసతీకళత్రిసువ్వి సా
ధు గాజన మిత్రిశుభదగాత్రి ॥సు॥

సువ్వేదుర్మదారి శిక్షసువ్వే పహ్లాదరక్షసువ్వే శ్రీ వత్సవక్షసుజనపక్షా ॥సు॥

సువ్వేయల్లూరి నృహాశింహసువ్వే దురితహారణరంహ సువ్వేవిహ్యాతిహరణ రంహాసురుచిరా హ్వా ॥సు॥

మిమ్ముగంటి మఖిలపాప కర్మములను విడువగంటి మిమ్ముబ్రోవు మంటిమిపును మరులుకొంటిమీ ॥సు॥ యంత సుకృత మెంత సుకృతమెంత సుదినమెంత సుదినమెంత వే డు కెంత వేడుకింతిమనలకు ॥సు॥

యంతపుణ్యమెంత పుణ్యమెంతభాగ్యమెంత భా గ్యమింతి నారసింహాసేవించుకొంటిమి ॥సు॥

పరమహర్షమునను సఖులు బంగారుచేటలందు మె రయనెరపి రాజనములు చెరగసాగిరి ॥సు॥

మంగళం రమాసమేత మంగళంధరాసమేత మం గళాలయాసమేత మంగళామె ॥సు॥

రామసోదరార్య వినుత శ్రీమదంఘ్రి యుగసరోజ స్వామియల్లూరి పరంధామనరహరీ ॥సు॥

వొప్పగింతలపాట.

శ్రీతరుణీకామ శ్రితసార్వభౌమ భక్తసన్నుతనామ పట్టాభిరామా ॥౧॥

రామానుజార్చితర విమలవినేత సీతనిప్పుడు వేగచేప ట్టుదయను ॥౨॥

అనుకూలవతి యిదెయని దెలసిమీారు ప్రేమతో

డుత సీతపెండ్లియాడితిరి ॥౩॥

తిరిగివేరొక మదితిప్పిచూడకను తీర్పునసీబాలది

ద్దుకోవలయు ॥౪॥

దిద్దుకోవలెను మీాదేభారమికను ముద్దియమరి

యొక్కముచ్చటెరుగదు ॥౫

యెరుగదు మరుదుల నత్తమామలను వరుగుతరు

గులకెల్ల నోర్చిపాలించు ॥౬॥

పాలించుకొనుము యీాపడతిపసిబాల యేలుకొం

టివకైనచాలమేలౌను ॥౭॥

మేలౌనుబాల మీాపాలౌనుసుమ్మి పాలనుముంచెత్తు

నేతముంచెత్తు ॥౮॥

యెత్తుకొనిపెంచితిమి యలనాగనిపుడు ముద్దియ

నిస్తిమి మోదంబుతోడ ॥౯॥

తోడబుట్టువులతోగూడి వేడుకల ఆడెను వేళయీా

యుబ్జువదనకు ॥౧౦॥

తనకుయీాడైన కాంతలగూడి నవుడెమనసిచ్చికృ

పతోడ మన్నించవలయు ॥౧౧॥

వలయుకార్యములెల్ల మాావనజాక్షితోడ దెలుపుచు

దయచేసిదేవిగ్గైకొమ్మ ॥౧౨॥

కొమ్మబంగరుబొమ్మ గుణశాలిసుమ్మీ నెమ్మితోనే
లిన నీకేసత్కీర్తి ॥౧౩॥

కీర్తిగలగిన చక్రవర్తీ మాచెలికిభర్తవగుటకన్న
భాగ్యమేమయ్యా ॥౧౪॥

అయ్యానీవల్లుడ వయినందుకిపుడు వెయ్యివిధముల
మాకువేడుకలాయె ॥౧౫॥

వేడుకలాయె నీవెలదులకునెల్ల సుదతినేలినమీకు సు
భదమయ్యేని ॥౧౬॥

యెనిమిదియేళ్ల దీయెలనాగనిపుడు కరుణతో మీ
దాసిగా బ్రోవుయికను ॥౧౭॥

కనుగొనవయ్యా యాకలికినుగుణములు వనజలోచ
న నీకువాంఛపుట్టించు ॥౧౮॥

యించువిల్తుని శాస్త్రిమెట్లుదెల్పెదవో యెల్లవారల
రీతియెరుగదీయబల ॥౧౯॥

బలభిన్మణిసమప్రభావ సద్దేహ కలికినేలినముందు
గాగలదనుచు ॥౨౦॥

అనుచునాచెలులంత నాసీతకరము ఆరాముకర ప
ద్మమందుంచిరపుడు ॥౨౧॥

అపుడుజనకుని పత్నియాదరంబునను కౌసల్య సుమి
త్రికై కలచుజూచి ॥౨౨॥

జూచిననూమ్ములు సీతమల్కాశాయకుడి మాచిన్న
దొక మారుమాటలెరుగదు ॥౨౩॥

యెరుగదుయేపని నెరజాణగాదు కోమలాంగిని యే
లుకొనుము సత్కృపను ॥౨౪॥

పనులెరుగదనుచు యీవద్మదళనేత్రిక నరుమాట
లుబల్కికసరకుడికిన్క ॥౨౫॥

కిన్కచే మీరలీకినలయూ ధరిసీ వనికిరాగాదనిబ
లుకబోకండి ॥౨౬॥

బోకయుండినవనికి బోధించివనిచి యీకుందరదనను
యిట్లేలుకొనుడీ ॥౨౭॥

యేలుకొనుడిటని మేమెరిగింపనేల బాలనిచ్చితిమి
మీభారమీమీద ॥౨౮॥

మీమీదయెలుంగదేమియు గోరదెప్పుడు కమలాక్షి
గుణమెట్లు గాచిబోవ్రి వెనరో ॥౨౯॥

బోవ్రిచిత్తరో లేకపారపుజేసెదరోయీచిన్నదిట మీ
దమీచిత్తముండి ॥౩౦॥

ఉండనిమతిగనుక వప్పగించితిమి పంపుగనాటికి పం
పుడిందాకా ॥౩౧॥

యింవికదెలిపి నట్టీవార్తలన్నీ మదినుంచుడన్నిమ్ము
క్కుమగువదోడ్కొనుచు ॥౩౨॥

కొనిచనిమేడపై కూర్చుండితనదు అంకముందున

కూతురధివసించగను ॥౩౩॥

గనికన్నులను బొమ్మకణములొలుకగను తనదుకూ

తురితోడ తల్లిట్లుబలికె ॥౩౪॥

పలుకుపలుకుకుముద్దు గులుగుమాయింట చిలుక

కు మాటలుచెప్పేవారెవరు ॥౩౫॥

ఎవరుమాయింట నాడెనరు యికముందు కవగూడి

పాడేటి కాంతలెవరింతి ॥౩౬॥

యింతినీవత్తింటికేగి ముదమొప్పఅల్లజనకు కూతు

రనిపించుతల్లి ॥౩౭॥

తల్లిదండ్రుల మరిడలచి వగవకుము యిల్లువిడిచోక

రింటికేగియాడకుమి ॥౩౮॥

ఆడకునితరుల నన్యవాక్యముల ఆనువారలనైన న

న్నైచూడకుమీ ॥౩౯॥

చూడకు మోమెత్తిసుదతిమొగవార్ని అత్తాడబిడ్డ

లనతిభక్తిగనుమీ ॥౪౦॥

గనుమునీపెనిమిటి ఘనతదైవముగ మామమరదు

లనెల్ల మన్నించుకొనుమీ ॥౪౧॥

మిక్కిలి దెలిపినందెక్కు వేమమ్మవక్కమాటచా

లు మోహించుకొనిన ॥౪౨॥

నీ నయగుణముతో నెమ్మనుతిలేక మానినిదీవించి మదిగొంగలించి ॥౪౩॥

ఇంచుకసేపు తలయొంచిచింతించి మంచిగోవులను సన్మణులిచ్చినుతకు ॥౪౪॥

కుజనశిక్షకుడు నయగుణుడురామునితో ప్రజమె చ్చసీతసంపించెనాడు ॥౪౫॥

నాడురఘుపతియు జనార్దనునివేడ్క అయోధ్య జేరి గృహమందిరపుడు ॥౪౬॥

మీదయగలుగు నామీదనలుగడల శ్రీదైతుని గూడి శిరులొందిరపుడు ॥౪౭॥

హేలలక్ష్మణ దాసునేలు సామైన శ్రీలక్ష్మిపతియె పుడు శిరుల చెన్నొందు ॥౪౮॥

యీపాటలెవరయిన విన్న చదివినను పాపములెడబా సి భాగ్యమొందెదరు ॥౪౯॥

లక్ష్మికళ్యాణ వైభోగమె సీతాకళ్యాణ సౌభాగ్యమె

ఆనందభైరవి

బంగారు పువ్వులపూజశాయరే భక్తితోడనేడు సర్వమంగళ ప్రదంబులగు శ్రీరంగనాథుని పాదాంబుజ ములకు ॥పూ॥

తులసీచామంతి విరులను వకుళములను సంపెగల

ను జాజిపూలసరులను వలపుగులుకు పారిజాతములను కేత
కులను మేలిమి ॥బంగా॥

ఘోరసంసారమందున అపారమయిన కోరిక
లనుకోరినందున సారమయినపరమ పదముజేరలేరుగాని
మేలిమి ॥బంగా॥

కోరిలక్ష్మణాఖ్యదాసుని యీయడల బోధించుస్వా
మి భద్రశైలవాసునిలో నమ్మికొనిన నిరభిమానజనుల
లోనగలసి బంగారుపువ్వుల పూజసేయరెరామయ్య పదం
బులుపూజశాయరె ॥బంగా॥

లాలి

లాలిగోపకుమారలాలి సుకుమారలాలి కరుణాధార
లాలి నగధీరా ॥లాలి॥

గట్టిదంతపుకోళ్లు గలతొట్లినొప్ప పట్టుపరుపులు
మంచిబాలీసునొప్ప చిట్టితండ్రినినిన్ను జేర్చిముదమొప్ప న
ట్టికాంతలుపాడి రయ్యమాయప్ప ॥లాలి॥

కొండెకుచ్చులునుదుట గొనిసి సిరినుండ నిండుచం
దురుమోముమెరిగందుచుండ మవసిజసహస్రి కోమలవర్ణసి
య్య మనదగిన మేనువింపెనయు ముద్దియ్య ॥లాలి॥

తనివిదీరగపాలు ద్రాగినుమరయ్య కనుమూయుగ
దురమనుగన్న మాయయ్య ॥లాలి॥

వెలలేనిసరిభేషు కలికిసిరిగుల్క । పులిగోరు పతకం
బుగొలుసుముద్దొల్క అలమగుకునీమేన అందమునగుల్క।
కలికిముద్దులకృష్ణకనుమాయవల్క. ॥లాలి॥

ముక్కునకుకట్టాణి ముత్యంబుజుట్టి చొక్కముగజా
బిల్లిచేచుక్కపెట్టి । చక్కనగుతాయితులు సందిటనుగట్టి ।
ముక్కునతొసిమురించు మాముద్దుపట్టి ॥లాలి॥

శ్రీలసద్వేంకటనృసింహాభూపాల । పాలకసువర్ణ
మయభాసురసుచేలా । గోలసత్సౌందర్యగోపికాజార । లాలి
శ్రీతోట్లవల్లూరిగోపాల ॥లాలి॥

సౌరాష్ట్రి—రూపకం.

శ్రీవాసధన్వినగరీ వాసమతల్లి తాపుకొనిన గోదా
మాతల్లి ॥హెచ్చరిక॥

రమాశ్రీరంగేశునికొమ్మా మాయమ్మ యభయ
ము బంగరుబొమ్మా ॥హెచ్చరిక॥

వేణీజితగోలంబ శ్రేణిశుకవాణి । వాణీనుతపదపంక
జపాణి ॥హెచ్చరిక॥

లీలాలాలితశ్రీగోపాల సత్పాలాకాలాంబుద కచసం
పత్సేలా ॥హెచ్చరిక॥

గౌరీముఖనారీపరిచారీజనవారి భూరి శ్రీభట్టార్యకు
మారీ ॥హెచ్చరిక॥

పూత శ్రీతులసీవనజాత విఖ్యాత సీతాసమసుగుణా స్మన్మాత ॥హెచ్చరిక॥

మున్నాయతిరాజేంద్రుల నన్నాయనుయణ్ణా అన్నా నీదయ నన్నులమిన్నా ॥హెచ్చరిక॥

రామానుజగురుమానస తామరసనుధామ శ్రీమత్ప దపదసారసస్థేమా ॥ హెచ్చరిక॥

వియ్యాలవారిపాట.

రామరామవియ్యాలవారల వోద్యమంత | యేమిచెప్పదునేయీవింత ॥ తిరువారాధన యేమిటనిరి । తీర్ధపరికెమంటె యేలబరికెలటనిరి । తిరువళికన దెలియదనిరి । అల్లతెరకాడదీపమెదిప్పమటనిరి ॥ఏమి॥

హరిప్రసాదమేమిటనిరి । యిదుగోపరుపంటె యిప్పుడేల పడకలటనిరి తిరుకణ్ణముదుపేరేమనిరి యిదుగోతిరుపణమంటె తేతెప్పించుకునిరి ॥ఏ॥

అప్పడమంటెవద్దనిరి కందిపప్పైతె మాకింతపడవెయ్యమనిరి చప్పిడికూరలేమనిరి చింతధప్పళమైతె తేతెప్పించుమనిరి ॥ఏమి॥

వడలంటె యిప్పుడెక్కడనిర ఇంకాగనువవలెను చాలకాలమటనిరి ॥యేమి॥

వడియములంటె వద్దనిరి యీపెనపేరులెవ్వరు పెట్టిరటనిరి ॥యే॥

తాలింపుకంపే లేదనిరి మునుగుబూ లెక్కవేమీ యు
ప్పుకపాయమటనిరి యీ లకూరకుబోలవనిరి యింగువేలానీ
ళ్లలోను వెగటుకంపనిరి ॥ఏమి॥

వేయుకూరలుయెందుకనిరి పుల్లిపాయగల్గితే చాలభ
క్తింతుమనిరి । మీయూరలేవా తెమ్మనిరి । ఖజ్జకాయలే
చెట్టునకాశినవనిరి ॥ యేమి॥

యీపూర్ణములెవింతలనిరి । వీటిలోపలపప్పెవరునో
పిరటనిరి । కోపించుకొనబోకుడనిరి । తాటిచాపబూరెలపా
టి తీపిలేదటనిరి ॥ యేమి॥

మోరంటెతలమెత్తుకొనిరి । పులిహోరంటెబెవరి ది
గ్గునలేచిచనిరి । మూరంటెఛడకొట్టుకొనిరి యిదుగో చారం
టెచెయిజాపి తెప్పించుమనిరి ॥యేమి॥

లాలిపాట.

లాలిగురుమాళీ లాలిలాలీ । శ్రీలలితవిశాలశాలాం
తర చంద్రశాల సన్మృదుల హంసతూలికాశయ్య । చాల
దాసదాసీజనులు పాదములొత్త నోలిసుధా సూక్తులొసగు
మాయయ్యా ॥లాలి॥

లీలనపత్కల్పశీలులమై జమవేళమునత్రయ మూల
విధానశ్రిలిచ్చి పాదసంశ్రితులుగ మమ్మేలనేలిన శ్రీదేశికేం
ద్రనిధాన ॥లాలి॥

వేదసారపరిణవాదిమత్స్యమ చరమపదముల్ మిము
పరితిపాదిం పుచుండ । నాదిమూలమైరఖిలమునకు । మీశ్రీ
పాదములేగతి బంగారుకొండ ॥ మాబంగారుకొండా ॥లాలి॥

లలితోర్ధ్వపుండ్రములలికాదిద్వాదశస్థలములందు
ముద్దుగులుకరదించి । ఖలులనకనుచేతనులకటాక్షించి । మె
లగెడరిల మాళ్వారులనగమించి ॥లాలి॥

దయసదాశయహృత్పద్మకోశసంతత పరికాశచరణ ॥లాలి॥

యేజన్మమునపాపమేజేసి నిరయార్థిన్నై జగతినిగావు
మాచార్యవర్య . సదాచార్యవర్య । రాజితసుగుణసమాజ
దేశికరాజరాజ భారద్వాజరామానుజార్య ॥లాలీ॥

భైరవి.

లాలిలాలిలాలీ వనమాలీదాసానుపాలీ । తాలిమిగ
నుబాలునినను జాలినిగనుమేలుమికను ॥ లాలీ॥

వీడెమతివలియ్య । సిరితోడను విరిశయ్యకూడిన
మాయయ్య । నినువీడచుకృపతోడను గనుమేనను నీవాడ
నికను ॥

మంచిమంచికృతుల । వలపించిగొల్లసతుల । మించి
వివిధగతుల । క్రీడించితిరివరించితిరివిరించితిమురణంచితిరి॥లా॥

మాయదృంచరాదా । నామనవినీవినగరాదా। మా
యెడకృపలేదా । శ్రీయుతమతి జేయుదునతి । డాయవెరతి।
నోయదుపతి ॥లాలీ॥

రామసోదరార్యా । ధృతశ్రీమత్తైంకర్యా । హైమశిఖరిధైర్యా । తామసమున । నీమదిగన । నేమనుకొన హేమవసన ॥లాలీ॥

88 లాలీ—మధ్యమావతి.

లాలిసుందరవల్లి రమణీమతల్లి । సిరులొసగుతల్లి యాశ్రితకల్పవల్లీ ॥లాలి॥

పాలకడలికిముద్దుపట్టివై బుట్టి । తాలిమిని శ్రీజనార్దనునిచేపట్టి । యిలనశుభములను సారెకునువిడగొట్టి యేలితివి త్రిభువనములెల్ల సమకట్టి ॥లాలి॥

తులసీవనమునను ఇంతులుబుట్టిరటవె । నలినవాసివివనుచుసమ్మతికదటవే । జలజాక్షికొప్పవిరజాజులెచ్చటివె కలికిరంగనికివ్వగామిగిలెనటవె ॥లాలి॥

అద్దమేటికిజూచెదతివనీ ప్రేమొల దిద్దితీర్చినరీతి తిలకంబుగ్రాల । పద్దుజూపెదవింతపంతంబులేలా । అద్దుముద్దులుజూపియాముమూబాల ॥లాలి॥

నీకతనుముద్దు వానికినీవుముద్దు ఓకమలమిూరలిరువురునూకుముద్దు । యేకరణినైన నమమ్మేలదయకద్దు । జోకొట్టకనువిచ్చి చూడంగముద్దు ॥లాలి॥

వనజాక్షుడగునాది వై కుంఠసతివి జనకసుతవై రామచంద్రిగలసితివి । మగమంరభీమ్మరాజునకుగలిగితివి వని

తఅలమేలోమంగవనగ వెలసితివి ॥లాలి॥

అబల శ్రీభావనారాయణుని నీవు కవగూడి బాపట్ల కాపాడగలవు అబల శ్రీరాజ్యలక్ష్మ్యభిఖ్యపరిబలెదవు। భువి లక్ష్మణునిబోలు పుత్రునొసగెదవు ॥లాలి॥

39 వియ్యాలవారిపాట.

తెలసెగావియ్యాలవారి తెగువగుణము। కలసియే మియనరాదు కలహకారణము ॥తెల॥

తెచ్చారునెయ్యముదొక్కతేపనిశేరు। ఉచ్చుగట్టి ఉట్టిమీదయుంచిచూచేరు। పచ్చికందిపప్పుపీరు పరిమారుతారు వచ్చిబంతిమీదనెయ్యివరదజేసేరు ॥తెల॥

పంచుదెచ్చినారు పెద్దపడినొక్కమారు దండిగవీశెటిమీద దబ్బెత్తుకొనరు ఉండజేసియిచ్చిచూచియుండజూచేరు కొండపల్లిపంచుమీరు కొనలేరన్నారు ॥తెల॥

విందుజేతుమనిమమ్ము ఉండమన్నారు। మీరందరువభ్యంగస్నానమూనుమన్నారు। కొందరకునూనెమాకు దొరకదన్నారు।ఇకనెందుకుమీరిచిత్తమింటికేగుమన్నారు॥తె॥

ఖండచక్కరతోమీకు ఖజ్జకాయలను। మీకైనొండవలె మీరిచ్చుటనుంచేనెచాలుయనుచు తిరుపతికొండమొక్కు యీపూటిందుండరాదనుచునుసాగిరి ॥తెల॥

అబ్బిమాయింటికొచ్చి వారివానమని। నేముట్టనన్న

మనిమాతో మొరగిపరుండి । గట్టిగ తెల తెల్లవారగట్టలేచి గు ఱ్ఱమునకుపెట్టేటిగుగ్గిళ్లుతాము ప్రేమతో నవలసాగిరి ॥ తెల॥

వచ్చిరిమావారు బంధువర్గములను । మేమిచ్చిన కట్నములన్ని ఇంటనేయుంచి అచ్చిళబుచ్చికలాడి అంపకము జేసిమరల । వచ్చిదర్శనముఇచ్చి వద్దికతో నుంకుమనె॥ తెల॥

కామితార్థదుమ శ్రీమత్కార్పురిజనార్దన । స్వామిసేవకులపొందు సకలసౌఖ్యములు । మామనంబునందు భక్తియోగమిమ్ము పూజించేటి । పామరులమైన మాకు భాగవతులెదిక్కని ॥ తెల॥

40 భైరవి.

జయజయమంగళం గురుమౌళికి ॥జయ॥

నయమార్గవేదికుభయ వేదాన్తవేదికి ॥జయ॥

పదనతజన ఘోరపాపవిదారికి సదమలవేదాన్తార్థ సంఘవిచారికి ॥జయ॥

పరమతోన్మూలికి కరుణావిశాలికి గురుసంప్రదాయ విసరపాలికి ॥జయ॥

పరమార్థదాయికి । చరమసంధాయికి శరణాగత ప్రపన్న జనహృదయస్థాయికి ॥జయ॥

అజహాదనంతదయాగుణ సాంద్రులకు సుజనవందిత రామానుజదేశికేంద్రులకు ॥జయ॥

41 సురట.

మంగళము రామానుజగురు పుంగవులకిపుడు । రం
గదతులశుభాంగులకు నుత్తుంగకరుణాపాంగులకు ॥జయ॥

లీలనమ్ముల నేలుకొన నీలీలనుదయించి బాలగురు
కాపాలికాది మతాళిదూలించి । తాలిమినిసిరిబోలి చేతనజా
లములగాంచి । శ్రీలమించేటిమేలిమను రాణ్మౌలమెఱుగిం
చి । శ్రీలొసగువాగ్జాలమయ వాతూలయుల । భవతూలము
లనెగడోలి సద్గురునూళియగు నాపాలి సత్కరుణాలయుల
కిదె ॥జయ॥

సయ్యనగురుసంప్రదాయ శిష్టాచారంబిదెయనుచు
తియ్యనివాగమృతముకృపనుప్రసాదించి బతుకుమనుచు। యె
య్యెడలనుశ్రీవైష్ణవోత్తములహితవునమనుమనుచుపయ్య
దనడుగులిడిన మాశ్రీయతిపతి దిక్కనుమనుచును । నెయ్య
మొప్పనస్మత్కృతదోషములెచ్చక శ్రీసూక్తులసద్బృందము
నియ్యకొలిపి మమ్ములనేలినమాయయ్యకునియ్యెడ ॥జయ॥

పదయతశ్రీమెంబెరుమానారుల హృదయంబెరుగిం
చి । తదనంతరము యతీంద్రప్రవణుల దార్ఢ్యోక్తుల దెలిపి।
పదపడిశ్రీపరవస్తుజియ్యరు వరిభావముసూచించి । కొదువలే
దు శ్రీవైష్ణవులదె సత్కులమని బోధించివదలకడిదెమీ కె
ల్లను మాతిరువడి ఘళేపాప్యంబన్యములేదను సదమలకా
శ్యపకృష్ణగురూత్తమ పదనీరజ బంభరశేఖరులకు ॥మం॥

42 సురట.

మంగళంశ్రీరంగమంగళాలయసదా । మంగళంసాధుజనసంగాయతే । అంగజాయుతమోహనాంగాయ శ్రీమ తేశృంగారకరుణాంతరంగాయతే ॥జయమం॥

శ్రీలాయగోపికాలోలాయ గోపాలబాలాయ ఘన సుగుణజాలాయతే నీలాయపాలిత కుచేలాయసౌవర్ణ చే లాయదాసానుకూలాయతే ॥జయ॥

ధీరాయనవనీతచోరాయ సుందరాకారాయ రాధి కాజారాయతే। నారాయణాయ సుకుమారాయ మారరిపు ణారాధితాంఘ్రిభవనీరాయతే ॥జయ।

భక్తావనాయశృత్యుక్తాఖిలాచార యుక్తార్యహృద యాబ్జ సక్తాయతే । యుక్తార్థవిశదీకృదుక్తిగాయితనిత్య ముక్తాయసంసృతి విరక్తాయతే ॥జయ।

శ్రీదాయసంతతామోదాయ తులసికామోదాయ లక్ష్మీవినోదాయతే । వేదా న్తనిహితనిజపాదాయ హృతజ గత్ఖేదాయకృతవేణు నాదాయతే ॥జయ॥

రామానుజార్యహృత్సీమార్చిత తాంఘ్రియుగభూ మావిశేషాభిరామాయతే। శ్రీమానినీమనోరామాయఘ నఘనశ్యామాయ సంపూర్ణకామాయతే ॥జయ॥

43 ఆనందభైరవి-ఆట.

నీరాజనములు మా రంగనాంచారుకు మీ రివ్వరే ।
యింతిల్ల మీరెల్ల బారుదీరుచు । చేరికేరుచు ॥నీ॥

ఆరుగుణంబులుగలిగి । నృహారికారుణ్యమే తానై వె
లగి । దూరీకృతఘోరదోషులనే నితా చేరబిలచిబ్రోచుసిరికి
శ్రీరంగపురవాసిని ॥నీ॥

శరణనితలమొంచిరైన । ఘోరతరపాపకర్మలనై
నమరుగుపరచి హరినిమంచిమాటలదిద్దికరుణించజేయు నారీ
కల్పవల్లికి శ్యామలల్లికి ॥నీ॥

ఘనమణికిని కాంతిగతిని పుష్పమునకు పరిమళాకృ
తిని కనకాంబరునితో డగలసి నిత్యానపాయినియై మమ్ముల
బ్రోచు వనజనేత్రికి కనకగాత్రికి ॥నీ॥

శ్రీనవ్యకారుణ్యగుణికి రామానుజసద్గురుమణికిమా
నసమునమండిమమ్మువిశేషాభిమానంబునబ్రోచు । మధుర
వేషికి మంజుభాషికి ॥నీ॥

44 మంగళహారతి.

జయమంగళమనరె । శ్రీచూడికొమ్మకు ॥జయ॥

నయమునెమ్మదిమించగా । సచ్ఛయముమదిహర్షిం
చగా । ద్వయమనుపాత్రిధమిక శబ్దోదయము హృదయమ
భయముసేయగ ॥జయ॥

అగణితగుణశాలికి । అనవరతభగవదాశ్రితయశీలికి ।
నగవుమోములమించగా । మైథగథగలుదులకించగా । నిగ
నిగన్నిగలెగయుసొగసగుపిగలవలపులు బుగులుకొనగను॥జ॥

మానినీమతల్లికి । దయాసూచితానూనభూరివల్లికి।
మానితామరీవల్లకీ । గానరససుధవెల్లికి । శ్రీనివాసకృపాస్వ
రూపమునూని మముబ్రోచుమాతల్లికి ॥జయ॥

పాతకిసద్భావము । దెలియనట్టి శీతలసద్భావము ।
చేతజగములనెల్లను । విఖ్యాతకృపరంజిల్లను । నేతయైరక్షిం
చుసుగుణోపేతకస్మన్మాతకిదెజయ ॥జయ॥

నిరతమధికప్రేమను రామానుజగురుని హృదయసీ
మను । కరుణమమ్మరసేయక నిజకాంతునితోనెడబాయక ।
పరమవసతివసించు సరసిజబాలికకును శుభాలికకు ॥జయ॥

45 మేలుకొలుపు.

మేలుకోశఠకోపదేశిక మేలుకోహఠవాదినాశక మే
లుకోపరమార్థదాయక మేలుకొనుస్వామి । మేలుకొనవే॥

కలియుగాదిని కారిమారుల గర్భమందుదయించిమిం
చినకలినిజూడకదడసికన్నులు గట్టిగామూసి।చనిముళాయను
యువరు లేరని చెంతనున్న చింతతొర్రిలోమెరయుచును వేం
చేసినిలచినమాన్య మేల్కొనవే ॥

నెయ్యముతోవేంచేయుమని రంగయ్యవ్రాసినపత్రి
కనుగొని జియ్యరులుమీకియ్యవలెనని చేరియున్నారు । అ

య్యామానమ్మయ్య శఠకోపయ్యసద్గుణ శయ్యలక్ష్మణ శ య్య దేశికవర్య సుకుమారాధ్యమేల్కొనవే ॥

మధురకవులావేశమిమ్ముల బుధులు మెచ్చగలేపగా కలివేదదీప్తులటనుచుకన్నులు విప్పిజూచెదరు । తేటపరుచు నుహారివారల చేరిచూచుతు ద్రావిడపాటలు శోధపరచిన గురుకానగరీనాథ మేల్కొనవే ॥

రామసోదరగురుని మనముఃనీమనుతో వేంచేసిని లచిన మామకాహంకారమమతలు మాన్పగాదలచి । సా మగానముబోలుద్రావిడ సారమగుతిరువాయ్ మొళియును ప్రేమతోమాకొసగుద్ర్వైష్ణవధామ మేల్కొనవే ॥

నూటయెనిమిదితిరుపతులలో మేటిగావేంచేసినిలచిన మాటిమాటికిమిమ్మదలచెదమాన్య మేల్కొనవే ॥

46 మేలుకొలుపు.

మేలుకొనుయతిరాజచంద్ర మేలుకొను సుగుణౌఘ సాంద్ర మేలుకొనుమార్య వరేంద్ర । మేలుకొనవయ్య । ॥ మేలు॥స్వామి॥మేలు॥

శ్రీశలక్ష్మిసైన్యనాధులు శ్రీశఠారుల్యలునాధమా నికుశేశయాక్షులురామమిశ్రులు చెలువుమీరగను । పేశల తశ్రీయామునార్యులు పెరియనంబియునెల్లవారికి ఈశులు త్రారకులుమీరని యెరుగబలికెదరు ॥స్వామి॥

కూరపతిమెంబారుభట్టరు సారవేదాన్తియును శ్రీకలి
వైరిదాసులుకృష్ణపాదులు వరులులోకార్యుల్ భూరిగుణశ్రీ
శైలనాథులు పూర్ణులగుమణవాళయోగులు వారివారికివా
రుమీతిరువడిఘుళిచ్చెదరు ॥స్వామి॥

ఇరువురగను వరయోగివానాద్రిందయోగులు వా
చ్యరామావరజగురువర వరదసుందర పకుళభూషార్యుల్ ।
సిరులుమించిన శఠారాఢ్యతి శేఖరార్యులు భాష్యకారులు శ
రణముగజూపెదరుమీపద సరసిజంబులను ॥సామి॥

నుతగుణులు శ్రీకాంచిరామానుజఘనార్యులు భా
ష్యకారులు సతతశిఖరవంశదీపక శఠజిదార్యులును అతుల
వేంకటరామసహజాచార్య శ్రీశ్రీనివాసార్యులు సతతమును
మీరెపోషకులని సాటితెల్పెదరు ॥సామి॥

హారిగుణ దాశరథివరసింగార్యులును శ్రీరాఘవా
ర్యులు శరణుకాశ్యప వంశజలనిధి చంద్రకృష్ణార్యుల్ భూరి
యప్పినిబోలిచెలువొందార్యవంక్తికి నాయకంబనిభూరినాయ
కమణులుమీరని పొసగబలికెదరు ॥సామి॥మేలు॥

చారుభారద్వాజతిరుకాంచ్యూరివంశ క్షీరనీరధితార
కాధిపులనగ ధరనవతారమొనరించి । సారదావిడవేదవ్యా
దయు రసజ్ఞులగురామానుజగురులేకిని మీతిరువడిఘుళాధా
రమనిమెదరు ॥స్వామి॥

కోరిబృందావనపయోనిధి పూర్ణహిమకరు లనగల తృణ సూరినామోపేతులై నవతారమొనరించి । చేరిమామక మాదృశులకడ తేరఁగ భావించిసత్కృపచేరదీసి హితోపదేశము జేసితిరిమించి ॥సామి॥

47 శుద్ధకాంభోజి—ఆది.

మంగళంబిపుడనగ రారమ్మ । సఖులార ॥జయ॥

ముంగురులు మోమున్నందు దొంగలింపగాను కెంపు టుంగరములును ముక్కుముంగెరయును వెలుగ । బంగరునొరయుమై బెడంగు చెంగలింపగను పొంగుచు సకలజగన్మంగళాలయునకు ॥జయ॥

తట్టుపునుగు మేనులబట్టి గుమాయింపగ హొంబట్టు చీరెలందముగగట్టి కస్తూరిబొట్టుగ । బెట్టిపూసరులుసిగజుట్టి కపురంపుదివ్వె । పట్టినపళ్లెరములపట్టెందునిపట్టికి ॥మం॥

తమ్ములలోని మేనియందమ్ముగలిగిన కనుదమ్ముల జూడగ తమ్మునమ్మినవారియెడల జిమ్మికలుములిచ్చేటి కొమ్మనుగూడుకొన్న యందమ్ముగలసామికి పూరెమ్ములరగు బాగుగ ॥మం॥

కోరిమత్స్యకూర్మకిటి నారసింహావటు పరశురామర ఘురామ బలరామబౌద్ధకల్క్యవ । తారభేదములకు నాధారమైనట్టి మహోపకారికఘహారికి శ్రీకౌశికినగోద్ధారికి ॥మం॥

మాటికివీణియగోటమీటుచు రంగనివయినిపాటలు లక్ష్మణదాసుతోటి సూటిగబాడుచు పూటపూటకుననేకభోగభాగ్యముల సిరితోటిశ్రీకలశాపురినినాటినకై టభారికి॥మం॥

48 మేలుకొలుపు.

మేలుకొనుదేవకీతనూభవ । మేలుకొనువసుదేవనందన మేలుకొనుసత్యామనోహర ॥మేలుకొనవయ్యా॥

తారలాకసమునను వెల్వెల బారజారగనొప్పెనీదగుశూరతకువేసరినీశత్రులు బారుకై వడిని । ఘోరతమములు వెరచెశ్రీయదు వీరదేవరనామమంత్రో చ్చారణమునను పాపపుంజము బారుకై వడిని ॥మేలు॥

మధురతరసంగీతనాదము దధిమధన సందోహనినదము బుధజనాగమ ఘోషయుతమై పొసగెఘోషంబు మధుమధనమాధవ దయాబ్ధిరమాపతే గోవిందహరిచక్రధరయని వందిజనములు గలసిపాగడెదరు ॥మేలు॥

ధేనుదోహనఘుమఘుమ ధ్వానానుగుణముల క్రీపులరవులతోనుభాసిలె వంశనాదవితానమొప్పెనగెణ । తానతానననీనవీణా గానములుమీగాయకులు తాళానుగుణ్యముగాగబాడెదరేనృసింహహరీ ॥మేలు॥

ముద్దుమోములతిలకమమరగ దిద్దికొనసియాడసూకెల ముద్దియలచేకొద్దికౌగిట నద్దినుద్దిడగ । తద్దయునుమో

హాముననీతగు దళితనేచ్ఛవసించిరిదిగోనిద్దురేటికి లేరవారల ముద్దుగైకొనరా ॥మేలు॥

కాంతలా కాళిందివాహిని చెంతజలకములాడనిజ హృందయాంతరంగములందు యమ్మదాగమచింతనున్నారు। పంతమేటికిలేరవారల పటములనుగొన నిచిరొనమయము। నుంతజాగొనరించకు రమాకాంతకృష్ణయ్యా ॥మేలు॥

దీపములువెలిబారె బుధజనతాపమారెను మృదుల తరసల్లాపములచేమించె జగతిమహాపకృతిగాంచెరా। బాపలావగలందుగుృంకిడి చాపగతినొందిరి తదీయాజ్ఞాపరతన త్వముదెకౌఠ। దయాపయోధిహరీ ॥మేలు॥

దేవదేవదయాబ్ధి శ్రీరామావరజగురు భావవిలసిత పావనాంఘ్రియుగజనార్దన శ్రీవధూరమణ। సేవకావ నదీనపోషక శ్రితజనార్దన మమ్ముదయుచేకావవేమము సద్ద యామతి కంజదళనేత్ర ॥మేలు॥

49 మంగళహారతి.

రతీశగుణరవహితశృతిని భాసితాబ్జముఖులారతివ్వరే శ్రీపతీశునకుహారతివ్వరే ॥

నతౌఘపాతక శతాద్రిదంభోళితాంఘ్రి యువతీకృ తాంగనాకృతిమునిపతీకృతస్థితి ప్రిపాదితాంతరంగాద్భు తధృతికి । భా॥

శతాగసమశరశతపరిహత పర్వతాభదానవ కృ
తావావా జితామృత యశఃపరితాపవర్ణన కృతార్థ
కృద్భారతీపతికి విలసితాబ్జముఖు ॥లా॥

వృథాభిజనగర్వధూనసక్షమబుధాగ్రణీ కృతరథాం
గశంఖధారణ సుదోస్సుధీహృదంబురుడ ధీనపదయుగకథాం
బుధికి ॥ భా॥

అజాభిహతజ్ఞానజాత మనుజాభిజాత సంసృతిరుజాప
హృత్సుజాత రామానుజార్య సేవితనిజాంఘ్రియుగ సరసిజా
తునకు ॥ భా॥

రాగం—శంకరాభరణం—అటతాళం.

అపరాధిని ననునెపమెన్నక కృపజూడగదయ్య శే
షాచలాధిప వేంకటరమణ॥

దినంబు తమచింతనంబు సురజీవనంబు సేవకధనం
బధికపావనంబుదీనావనంబనుచు నెమ్మనంబునను దశ
నంబెగోంతి ॥ అ॥

దివంబు భూసంభవంబు నొల్లనుశివం బధికమై భ
వంబు మృదులారసంబు నమృతప్లవంబు బ్రహ్మాత్మసవం
బు నేత్రోత్సవంబుగనననుకృప॥

క్షణంబయిన నీగుణంబులను మదిగణించి దురిత
ములడంచి వ్యాధులతృణంబనుచు నికరణంబు నేతుక దుణిం
చుటకు లక్ష్మణాఖ్యదాసునికృప॥

కాంభోజిరాగం—అటతాళం.

ఆచార్యవర్య సేవాసక్తి సంతతము అఖిలార్థసిద్ధిక రము నీచుడీతండు మహనీయుడీతండనుచు యోచించకను కరుణజూచిరక్షించుకొను ॥ఆచార్య॥

పంచసంస్కార సంపన్నుడై తగనర్థ పంచకజ్ఞాని యగుచు పంచామృతముల కధిపతుల దెలసియసత్ప్రపం చకర్మములలో బడనివారలకిపుడు ॥ఆచా॥

పరమమంత్రత్రయ ప్రతతిదేశికునందు తిరుమంత్ర మందు తద్దేవునందు సరిగాదలంచుకొని సర్వకాలము వారి కిపరతంత్రులై యుండునరవరుల కరయంగ ॥ఆచా॥

భవనీరజాతసంభవ మహేంద్రాదివై భవము మదినెరయ నిరయానుభవముగనెంచి భవవినాశకులు భా గవతులని వారిపొంద వితథమహాసౌఖ్యమని దలచుమను జులకు ॥ఆచా॥

కారితనయ సహస్రగాధార సవదర్థతారకుల నం గనవతారమొనరించి చారుభారద్వాజ శ్రీరామసహజా ర్య కారుణ్యపాత్ర సుజ్ఞాన శ్రీమద్వల్లభా చార్యవర్య॥

తాషావాద్యము—మట్టు.

సతాం సిద్ధాంత రచనసల్లాప తరచనసల్లాప తరచన సల్లాప తరచనసల్లాప సజ్జనసంఘుగేయ ఘనపదకంజాత ఘ నపదకంజాత ॥సతాం॥

ఘటితనిటలతట కరపుటయుత హితకదంబాంకురిత మనోహర అంతిమపద సుకరమఖిల మధేహికుమతకుధర హరిహయకలికలుష మదగజాన్తక విధుతప్రచండ ప్రకాంశ త్రిదండగుణమణీచణ పంకరహిత కింకరముఖ పంకాధిక దిక్పంకరసంకరసాంకేత కాంకూరవిహరణ విధాన వితాన ॥సతాం॥

ఈదిగువకీర్తనలు సంపూర్తిగా దొరకినవిగావు దొరకినంతవరకు వాటిమొదళ్లను సూచించితిమిగాన యెవ్వరికైనను తెలసియుండిన వ్రాయుంచి మాకంపినయెడ సవినయముగానందుకొని వారియడల కృతజ్ఞులరము.

రామరారా శ్రీరామరారా శ్యామసుందర సీతామనోహర శ్రీ ॥రామ॥

చండకిరణకులా ఖండలుడవైననీ వుండవలెవెయ్యేసులు చండమతిరావణుం దుండగీడు బలు దుండగీడు ॥రా॥

అంగనకుగాహరుని సింగిణెనిభంగపడ వంగలాగిమిధిలకుంగమించిన శ్రీరంగధామారణరంగభీమ ॥రామ॥

ఒక్కరక్కసి నీచక్కదనముజూచి స్రుక్కిసీతమ్మగని వెక్కరించెనువాని పక్కనుండ దానిముక్కుజెండ ॥రామ॥

పోషకుడవీవె మమ్ముబ్రోవుమనివేడవి భీషణునిగాచి రిపు శోషణమొనర్చేకుల భూషణుడవుమృదు భాషణుడవు ॥రామ॥

లంకకేగి నిరాతంక దైత్యులయము కింకరులపాలు
గాగీటడంచుశతు్రిభయంకరుండ దాసకింకరుఁడ ॥రామ॥
తమ్ముఁడునునీవు బలగమ్ముగూడుక బాణమ్ము లేయ
గను సొమ్మసిలె 1

అంచయానరో రావదేమె రామానుజహంస వచ్చి
యున్నది కాంచిసేవించిన ఘనులకెల్లను సద్గతినిజూపుచు
న్నది ॥అంచ॥

త్రైవిద్యమనేటి చక్కనిపుచ్ఛ మిటునటునిప్పు
చు తానున్నది జగతిద్రావిడ వేదసాగరమును బొజ్జ సొగసు
గలిగియున్నది ॥అంచ॥

పరధర్మధర్మమనె పాలునీరునువేర్పరుప జాలియు
న్నది వరరామానుజగురువర హృత్సరసిజాతా కగవాసియై
యున్నది ॥అంచ॥ 2

యతివరుతిరువడి గళుస్మరణ నెమ్మదిలోన మరచితి
వా నోటమన్నేసుమీ ఇంతదుమ్మేసుమీ తాల్చిన తమ్మె
సుమీ॥

గురుడు శ్రీహరియని గురుతెరుంగకనీవు పరిపరివి
ధముల పరిహాసించుచు వల్లమరచితివా ॥నో॥ 3
ఇటువంటిరసము నీవెటులగంటివె నీలకుటిల కుంతల నిటల॥
పటుతరయతి రాజపదపద్మముల నెదఘటితమా
మానసపటిమచే కాబోలు ॥ఇట॥ 4

నారీమణి మేటివై । య్యారిసాగసరిమా ॥నా॥
కూరిమిని మరుకేళిగూడి బ్రోవవేరమా ॥నా॥
చెండ్లమేలిమి బంగరు గిండ్లగేరుదానిపా లిండ్ల సా
గసారనాదెంల్ల గోపినాథమా ॥నా॥ 5

ధీరుడు మదన మోహనాకారుడమ్మా । యేమె
నేరమెంచి రాడెంతటికౄరుడంమా ॥ ధీ॥
గట్టిగకమ్మ కస్తూరి బొట్టు వాడే చేతిపట్టు కందనట్టిపట్టు ధట్టి
వాడే ॥ధీ॥

దంకినెమలి పింఛపు దండవాడే మేటి తల్లియశో
దమ్మగన్న పిల్లవాడే ॥ధీ।
కోరినాదెల్లపురిలో చేరివాడే గోపికారమణులతో సిరి
మీరినాడే ॥ధీ॥ 6

బూధూరియతి నాధనాథునిదేవె బింబాధరియేటివి
రోధములే। నుదుటనూర్ధ్వ పుండ్రమెదనందమైనజన్నిద
ముత్రిదండ సంపద మెరయ । కుదురైన సిగముద్దుగులుగు
చుండ కెంజిగురు మోవిమోము వదలజాలను పెరుం॥
బూధూరి॥ పాలునెయ్యితేనె పంచదారసుధగ్రోలు మను
చుతామేగుదెలిపి । చాలరహస్యము సలిపిసత్కృపమమ్మే
లినకాషాయచేలులైన । పేరుం॥

వాసిగనేసఖి వలలోజిక్కెనో మమ్మ డాసిమాయ
మోడిజేసెనయయో వాసిగశ్రీభరద్వాజరామానుజ దేశిక
హృదయనివాసులైన ॥పెరుం ॥7॥

PRINTED AT THE VIJAYA PRESS, BAPATLA.

విజ్ఞప్తి.

—:(o):—

అయ్యా

ఈగ్రంథమున తిరునామములు మొదలగువానియందు కవికొన్ని
టిని స్వనామాంకితములుగ రచించియున్నారు ఇట్టివిసదాచార్యాశ్రి
యణమునకు పూర్వము. సత్సంప్రదాయగ్రంథసేవచే స్వరూపజ్ఞానముకల్గ
వితకోరకితమమిత ఫలితావస్థలంకెంద శ్లో॥ శరీరం వసువిజ్ఞానం వాసః
కర్మగుణానసూన్ గుర్వర్థం ధారయేద్యస్తు సశిష్యో నేతరస్మృతః॥
అనువచనమనుసరించి చాలభాగము స్వాచార్యనామాంకితములుగ ర
చించిరి కొన్నిటిని స్వాచార్యప్రీతికొరకు పరమాచార్యుల అనగా
స్వాచార్యులగు రామానుజాచార్యులవారికి ఆచార్యులగు కృష్ణమాచా
ర్యులవారి నామాంకితములుగ నొనర్చిరి కొన్నిటినిసతీర్థ్యులగు ఎల్లభా
చార్యులవారినామాంకితములుగను మరికొన్నిటిశ్రీభాగవతోత్తముల నా
మాంకితములగను రచించిరి వీరినితోట్లవల్లూరి రాజాగారు తమయాస్థాన
మున శ్రీరామాయణ కాలక్షేపనిమిత్తము ప్రార్థింప వచ్చుటకి విచ్చేసి
యుండునపుడు వారిప్రార్థనానుగుణముగ రాజాగారినామమును జేర్చి
శ్రీగోపాలస్వామివారి విషయమైయును రాజాగారు అల్లవర్తి పెదపమి
డి మొదలగు చోట్లకు వీరినివెంటనే వెంచేపించుకొని వెళ్ళినందున ఆ
చ్చటచ్చటి ఆచారపరములుగ కొన్నిటిరచించిరి భద్రాద్రి శ్రీరంగ
ము తిరుపతి మొదలగు దివ్యదేశ సేవాసమయములందు కొన్నిటిని బా
పట్ల చీరాల అల్లూరు నాదెండ్ల మొదలగు గ్రామములకు బంధుదర్శ
నాదులకు విచ్చేసి యాయాగ్రామ నివాసులగు శ్రీభాగవతులప్రో
త్సాహముచే నాయా గ్రామములయందవతరించిన యెంబెరుమానువి
షయముగ కొన్నియు ఇట్లు భిన్నకాలముల భిన్నదేశముల రచింపబడిన
వీటియొక్క భిన్నభిన్నప్రవృత్తి నిమిత్తములు శ్రీవకానంద దాయ
కములు వీరిజ్ఞానానుష్ఠాన సంపదయును జీవితమై భవమును ప్రత్యేక
ము వ్రాయదలంచి గ్రంథవిస్తరభీతిచే నింతటితో విరమించెదను.

ఇట్లు ఈగ్రంథకర్తగారి పౌత్రుడగు

ఉ॥ వే॥ నారాయణాం వేంకట రంగాచార్యులు.

శుద్ధాశుద్ధపత్రిక.

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
౧	౬	భేద	
	౬	హస్త కామ	హస్త దాసకామ
౩	౧	మతి	మతీ
	౧	మణినీ	మణి
౪	౯	వకుళ	సకుళా
౫	౧	గనివారల	గనివారలె
	౧	వైష్ణవుల నేటి	వైష్ణవులటవారు
	౧౬	భావమరా	భామరా
౬	౧	వేలుఏకాంగులు	వేలఏకాంగులు
	౧	వేవేలు	వేలు
౮	౧౩	తోడుత	తోయతి
౯	౨	హున్న	హాన్న
౧౦	౬	భల్లోకా	భాలోకా
	౬	కల్పాకా	కల్పకి
	౬	భావ్యకరాకా	భావ్యకారక
	౬	పేరికాటాకాళితాది	పరికటాకళితాతి
	౭	రాక్షనిశాకార	రాకానిశాకర
౧౧	౧	లనిధి	లధి
	౬	రంగశాయి	రంగశాయీ
	౨	జేరిచి	జేరితి
	౩	మీభార	భార
	౭	చరమాపదా	చరమపదార్థ
	౮	శరణా	శరణ
	౯	స్వస్వభా	నుస్వభా

	౧౫		కార్తికన్యపదపారస బంభర మారాకారయుదాగ||
	౨౦	సంగ	శృంగ
౧౨	౨౦	న్త్రోజ	న్ఖోజ
౧౪	౬	తూతురాలు	తూతూరా
	౯	శయ్యాని	సంయ్యాని
	౧౦	ధూపవు	ధూపము
	౧౫	లాదద	లాడాడ
౧౫	౨	శాశించు	దాపరు
	౯	శ్రియుతుల	వ్రియతుల
౧౭	౧౨	పరత్పర	పరాత్పర
	౧౪	శరణా	చరణా
౧౯	౧౪	కృత	హిత
౨౦	౧౦	మహిమని	మహిమను
౨౧	౩	జనాత్మ	దేహాత్మ
	౯	మానీందుశ్రీ	లోకేందుశ్రీ
	౧౨	మానీంధుశ్రీ	లోకేందుశ్రీ
	౧౫	పాత్రికను శేరనుచు	పాత్రికులు లేరనుచు
౨౨	౧౦	రట్టుసేసి	రట్టుజేరది
౨౩	౧౩	సంస్కృతి	సంసృతి
	౧౪	బడలి	బడలితి
	౧౫		దేహముకాశ్వతమా బంధుసందో హంబదిసతమా యువరికెఃయూహాద లియ వింతకాకదుర్మద మోహంబ ది తలమూంచమించనీక ‖౮౬‖

౨౪ ౧౦ వెట్టునరా పట్టినట్టే బట్టినట్టి జన్నిగట్టు
దిట్టరక్కసుని బయాలగొట్టి హరికై న
ట్టురా పట్టరాని దయతమిత్ర పెట్టిబోలు
నట్టి ధాతిపట్టాభమురి గిట్టిగట్టిపట్టుబ
ట్టుజాలకింక ॥పుట్టి॥

	౧	మహోద్దా	మహోదా
	౨	విల	లిల
	౧౦	వెంబారు	లెంబారు
	౧౧	వెంబెరు	లెంబెరు
	౧౩	మరుమరు	మరిమరి
	౧౪	లతిక	లతికా
	,,	సారులైనసరుల	సారులైనసరుల
౨౫	౪	మంజరి	మంజళి
	౫	రుద్దుటంతె	రుద్దుతుంటె
౨౬	౧	నీదానుమదిచే	నీదమమలిచే
	౩	అయ	ఆయ
	౧౧	గోష్టి	గోష్ఠి
	౧౯	చెతుర	చతుర
౨౭	౧౭	మునీశ	మునిశ
౨౮	౧	పడగొట్టి	విడగొట్టి
	౪	కేపాంకు	కేపాంశ
	౧౦	రాత్రి రి	రాత్రిని
	౧౩	ములస్థి	మూలస్థి
	౧౪	శిసురూప	శిశురూప
౩౧	౧౭	యుపర	యుపరి

౩౪	౯	వైభవాను	వైభవాను
౩౬	౫	కడ	నోట
౩౭	౯	నరకాది	నరకాప్తి
	౧౫	కామనామత్యా	కామినామాత్మా
	౧౭	నిష్పృష్టం	నిష్కృష్టం
౪౨	౬	యేమినేతుపే	యేమినేతునే
౪౭	౧౭	తరిచూడ	తేరిచూడ
౫౦	౪	నీవతి	వినవతి
౫౬	౬	తీము	తీరము
	౬	మువారము	నివారము
౬౭	౧౪	మరుగెల	మరుగేల
౭౩	౩	పట్టైపంచములు	పట్టైమంచములు
	౧౦	గురులెరిగిన	గురుతెరిగిన
	౧౧	తప్పులేదుగ	ఈపదము ఎక్కువగాన తీసివేయవలయును
	౧౫	లతుణ	లక్ష్మణ
౭౬.	౩	నృహాసింహా	నృసింహా
౯౧	౬	సీతనంపించె	సీతనుపంపించె
౧౦౦	౧౫	నియ్యాడ	నిర్యోడనెర్యోడ
౧౦౭	౧౬	భాసితా	వికసితా
	౧౭	యువతీ	సురజో
	౨౦	॥భా॥	॥సుహాసితా॥

10333